

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Încheierea nr.238

Dosar nr.1690/1/2023

Ședința din camera de consiliu din data de 18 aprilie 2024

Completul compus din:

Judecător de cameră preliminară – Leontina Șerban

Magistrat asistent – Victoria Baciu

Grefier – Renata Busuioc

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – a fost reprezentat de **procuror** Iuliana Bănescu

Pe rol se află soluționarea cauzei având ca obiect plângerea formulată de petentul Popa Vasile Constantin împotriva soluției de clasare dispuse prin ordonanța din data de 21 aprilie 2023, în dosarul penal nr. 130/P/2022 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr. 208/II/2/2023, din data de 24 mai 2023 a aceleiași unități de parchet.

Dezbaterile au avut loc în ședința camerei de consiliu din 28 februarie 2024, fiind consemnate în cuprinsul încheierii de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, judecătorul de cameră preliminară având nevoie de timp pentru deliberare a amânat succesiv pronunțarea la datele de 27 martie 2024, 04 aprilie 2024 și pentru data de astăzi.

ÎNALTA CURTE
JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Deliberând asupra plângerii de față, în baza actelor și lucrărilor de la dosar, constată următoarele:

Prin ordonanța de clasare din 21 aprilie 2023, emisă în dosarul nr.130/P/2022 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, temeiul art. 315 alin.1 lit. b) raportat la art. 16 alin. 1 lit. a) și f) C.proc.pen., s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul infracțiunilor de:

- **abuz în serviciu**, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și **favorizarea făptuitorului**, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, în legătură cu pretinsele acte materiale ale magistratului procuror Man Ciprian de a fi acționat în mod constant în vederea favorizării numitului Edu Dorinel în modalitatea îngreunării ori împiedicării cercetărilor ce au fost efectuate față de cel din urmă în dosarul penal nr. 878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, **întrucât faptele nu există**;

- **abuz în serviciu**, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și **favorizarea făptuitorului**, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, în legătură cu modul de instrumentare și soluționare a dosarului penal nr.149/D/P/2021 al DIICOT-Serviciul Teritorial Oradea de către magistratul procuror Morar-Herlea Radu, **întrucât faptele nu există**;

- **mărturie mincinoasă**, prev. de art. 273 alin. 1 din Codul penal, pretins săvârșită de către magistrații procurori Brișcan Adrian, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, și Ilisie Teofil, din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în legătură cu declarațiile de martor date în dosarul de urmărire penală nr. 421/P/2013 și dosarul instanței nr. 490/35/2014, **întrucât faptele nu există**;

- **cercetare abuzivă**, prev. de art. 280 alin. 2 din Codul penal, cu aplicarea art.35 din Codul penal, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 421/P/2013, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale**;

- **influențarea declarațiilor**, prev. de art. 272 alin. 1, cu aplicarea art. 35 din Codul penal, în legătură cu modul de audiere a martorilor din dosarul 421/P/2013, prin aceea că magistratul procuror Man Ciprian ar fi exercitat acțiuni de constrângere prin amenințare ori prin recurgerea la fapte cu efect intimidant asupra martorilor audiați în dosarul 421/P/2013, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale**;

- **fals intelectual**, prev. de art. 321 din Codul penal cu aplicarea art. 35 din Codul penal, în legătură cu pretinsa consemnare în fals a declarațiilor martorilor Sabău Gligor și Bodin Alina din dosarul penal nr. 421/P/2013, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale**;

- **abuz în serviciu**, prev. de art. 297 alin 1 din Codul penal, în legătură cu audierea martorilor în afara cadrului procesual penal, cu încălcarea drepturilor și intereselor legitime și comunicarea eronată sau omisiunea comunicării către Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală a datelor rezultate din supravegherea tehnică, în dosarul penal 421/P/2013, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale**;

- **divulgarea informațiilor secret de serviciu sau nepublice**, prev. de art.304 alin 1 din Codul penal, în legătură cu pretinsa divulgare în mass-media, în toamna anului 2014, de către magistratul procuror Man Ciprian, a unor date rezultate din punerea în aplicare a unor măsuri de supraveghere tehnică din dosarul nr. 421/P/2013, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale**;

- **compromiterea intereselor justiției**, prev. de art. 277 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin 1 și art. 36 alin 1 din Codul penal, în legătură cu pretinsa divulgare către magistratul procuror Ardelean Cristian a unor informații confidențiale din dosarul penal nr. 421/P/201, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;**

- **trafic de influență**, prev. de art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, **cumpărare de influență**, prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și **șantaj**, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind.1 din Legea nr. 78/2000, în legătură cu pretinsa exercitare a unor acte de constrângere asupra numitului Zetocha Raul de către magistratul procuror Man Ciprian în vederea formulării unui denunț împotriva persoanei vătămate Popa Constantin Vasile, concomitent cu promisiunea intervenției în dosarul penal 846/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea pronunțării unei soluții favorabile, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;**

- **fals material în înscrisuri oficiale**, prev. de art. 320 alin. 1 din Codul penal **uz de fals**, prev. de art. 323 din Codul penal și **fals în înscrisuri sub semnătură privată**, prev. de art. 322 alin. 1 din Codul penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu prilejul audierii și depunerii în probatoriu, la data de 13.11.2017, în dosarul penal nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a unor înscrisuri în copie presupus falsificate, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;**

- **cercetare abuzivă**, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal și **represiune nedreaptă**, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Țuluș Doru Florin, cu prilejul instrumentării în faza de urmărire penală a dosarului penal nr. 421/P/2013, **întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.**

Pentru a dispune această soluție procurorul a reținut că, la data de 19.10.2017, la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică s-a înregistrat, sub nr.1725/VII-I/2017, sesizarea formulată de către persoana vătămată Popa Vasile Constantin, care a solicitat efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de cercetare abuzivă, influențarea declarațiilor, fals intelectual, abuz în serviciu, divulgarea informațiilor secrete sau nepublice, compromiterea intereselor justiției, șantaj și trafic de influență, cu referire la modul în care magistratul procuror Man Ciprian Florentin, în calitate de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală, fiind delegat să îndeplinească acte de urmărire penală. S-a notat că, sesizarea a fost înregistrată ulterior sub nr. 15/P/2018.

Față de aspectele semnalate, prin ordonanța nr. 15/P/2018 din data de 06.02.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de

urmărire penală și criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- *cercetare abuzivă*, prev. de art. 280 alin 2, cu aplicarea art. 35 din Codul penal, constând în aceea că, la data de 05.03.2014, magistratul procuror Man Ciprian Florentin s-a deplasat, împreună cu ofițerii de poliție Surducă Traian și Marc Vasile, la domiciliul numitului Edu Dorinel, ce se afla în stare de arest la domiciliu și i-a solicitat acestuia să formuleze un denunț împotriva numitului Popa Costel Constantin, iar în urma formulării actului de sesizare, magistratul procuror Man Ciprian ar fi facilitat depunerea de către denunțator la dosar în probatoriu a mai multor înscrisuri false, reprezentând avize de însoțire a mărfii; de asemenea, magistratul procuror Man Ciprian Florentin, pentru a ascunde caracterul fals al înscrisurilor, ar fi procedat la reaudierea denunțatorului Edu Dorinel la data de 08.10.2014, ora 08.40, deși audierea era programată la ora 09.00, conform înștiințării avocatului ales; prin declarația anterior menționată, magistratul procuror ar fi consemnat încă o dată numerele avizelor de însoțire a mărfii predate de Edu Dorinei, arătând că avizul nr. 010684 a fost emis la data de 05.05.2011, deși în actele întocmite inițial cu ocazia predării era înscrisă ca dată a emiterii 25.05.2011; de asemenea, cu ocazia audierii la data de 21.10.2014 a martorei Bodin Alina, magistratul procuror nu ar fi consemnat toate precizările verbale ale persoanei audiate, deși constituiau aspecte esențiale pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele juridice, îndeosebi a infracțiunii de trafic de influență cercetate, însă ar fi consemnat suplimentar aspecte ce nu au fost susținute de către martor schimbând înțelesul unora dintre afirmațiile martorei;

- *influențarea declarațiilor*, prev. de art. 272 alin. 1 cu aplicarea art. 35 din Codul penal, constând în aceea că, pe parcursul efectuării de acte de urmărire penală în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, magistratul procuror Man Ciprian Florentin ar fi exercitat acțiuni de constrângere prin amenințare ori prin recurgerea la fapte cu efect intimidant asupra martorilor audiați în cauză; cu prilejul audierii martorului Tudor Gheorghe, magistratul procuror ar fi permis participarea la audiere a denunțatorului Edu Dorinel, inclusiv adresarea de întrebări martorului, deși între martor și denunțator exista o relație de dependență materială; cu prilejul audierii la data de 09.10.2014 a martorei Mociar Adelina, magistratul procuror Man Ciprian a încercat să determine persoana audiată să facă afirmații mincinoase, recurgând la acțiuni cu efect intimidant, respectiv prin a confrunța martora cu denunțatorul Edu Dorinel; într-un mod similar, s-ar fi procedat și cu ocazia audierii martorului Berinde Radu asupra căruia s-ar fi exercitat acțiuni de intimidare în scopul obținerii unor afirmații mincinoase;

- *fals intelectual*, prev. de art. 321 cu aplicarea art. 35 din Codul penal, constând în aceea că magistratul procuror Man Ciprian Florentin a consemnat în fals unele declarații ale unor martori din dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, în sensul în care, în procedura prealabilă audierii,

martorii au fost înștiințați în mod mincinos că urmau să fie audiați în legătură cu fapte care, în realitate, nu erau cercetate și pentru care nu se începuse urmărirea penală decât la o dată ulterioară, respectiv 27.10.2014; declarațiile de martor la care persoana vătămată face referire sunt cele ale martorilor Sabău Gligor și Bodin Alina din data de 07.10.2014 și a martorei Bodin Alina din data de 21.10.2014;

- *abuz în serviciu*, prev. de art. 297 alin 1 din Codul penal, constând în aceea că magistratul procuror Man Ciprian ar fi procedat la audierea martorilor în afara cadrului procesual penal, cu încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, iar în perioada februarie - mai 2014 nu a comunicat sau a comunicat în mod eronat către Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală datele rezultate din supravegherea tehnică, ceea ce a condus la prelungirea nejustificată a măsurilor de supraveghere tehnică în cauză și la angajarea de cheltuieli semnificative din bugetul Ministerului Public;

- *divulgarea informațiilor secret de serviciu sau nepublice*, prev. de art. 304 alin. 1 din Codul penal, constând în aceea că, în toamna anului 2014, după luarea de măsuri preventive împotriva sa, procurorul Man Ciprian Florentin ar fi divulgat în mass-media informații legate de viața personală a persoanei vătămate, de care luase cunoștință din materialele rezultate din supravegherea tehnică, mai precis din convorbirile telefonice private ale persoanei vătămate în legătură cu o întrerupere de sarcină pe care trebuia să o facă o anumită persoană;

- *compromiterea intereselor justiției*, prev. de art. 277 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 36 alin. 1 din Codul penal, constând în aceea că magistratul procuror Man Ciprian Florentin ar fi înștiințat, fără drept, pe magistratul procuror Ardelean Cristian despre existența denunțului formulat în dosarul 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexă Infracțiunilor de Corupție de către Edu Dorinel împotriva persoanei vătămate, precum și a unor informații și mijloace de probă, urmările faptei constând în aceea că procurorul Ardelean a avut timp să preconstituie probe pe care ulterior le-a folosit împreună cu procurorul Man Ciprian Florentin pentru a acuza persoana vătămată de săvârșirea mai multor infracțiuni în legătură cu serviciul, iar la data de 15.10.2014 magistratul procuror Ardelean Cristian, împreună cu prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, prin adresa nr.17/P/2013 au solicitat Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexă Infracțiunilor de Corupție punerea la dispoziție a mandatului de supraveghere tehnică nr.59/UP/2014, emis de Curtea de Apel București la data de 18.03.2014, precum și a suportului optic pe care au fost stocate discuțiile dintre el și Moisa Adrian;

- *șantaj*, prev. de art. 207 alin. 1 din Cod penal și *trafic de influență*, prev. de art. 291 alin. 1 din Codul penal constând în aceea că, la începutul lunii octombrie 2014, Zetocha Raul a fost condus de un lucrător de poliție la sediul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, unde magistratul procuror Man Ciprian Florentin i-ar fi solicitat să formuleze un denunț în care să precizeze că nu a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de omor calificat

pentru care fusese reținut în luna decembrie 2013, deoarece i-ar fi dat suma de 10.000 euro prim-procurorului Popa Vasile Constantin, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor; întrucât Zetocha Raul ar fi refuzat să formuleze un astfel de denunț, magistratul procuror ar fi promis în schimbul formulării sesizării că „va interveni, va avea grijă” ca, în dosarul nr. 846/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în care era cercetat, să fie adoptată o soluție de netrimitere în judecată, în caz contrar urmând a se dispune o soluție contrară prin primirea unei pedepse aspre.

S-a arătat că, prin ordonanța nr. 15/P/2018 din data de 03.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la infracțiunile de șantaj și trafic de influență descrise anterior și declinarea competenței de cercetare a faptelor disjuncte în favoarea Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală.

Astfel, la nivelul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției, dosarul disjunct și declinat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică s-a înregistrat sub nr. 36/P/2018.

Prin ordonanța nr. 36/P/2018 din 05.02.2018 a Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală, s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență, prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000.

La data de 23.10.2018, dosarul 36/P/2018 al Direcției Naționale Anticorupție-Structura Centrală a fost declinat spre competență soluționare Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, fiind înregistrat sub nr. 303/P/2018.

Prin ordonanța nr. 15/P/2018 din data de 29.10.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică s-a dispus declinarea competenței de cercetare a faptelor sesizate în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, unde s-a înregistrat dosarul penal nr. 808/P/2018.

S-a mai arătat în cuprinsul ordonanței atacate că, la data de 19.10.2017, la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a fost înregistrată, sub nr. 1723/VIII-I/2017, sesizarea formulată de către persoana vătămată Popa Vasile Constantin, care a solicitat efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea făptuitorului și abuz în serviciu, cu referire la modul în care magistratul procuror Man Ciprian Florentin, în calitate de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în dosarul penal nr.93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, sesizarea fiind înregistrată ulterior sub nr. 14/P/2018.

Prin ordonanța nr. 14/P/2018 din data de 07.02.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 din Codul penal și abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal, constând în aceea că magistratul procuror Man Ciprian Florentin, pentru a da curs promisiunii de a-l ajuta pe Edu Dorinel în urma denunțului pretins mincinos formulat în cadrul dosarului penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție împotriva magistratului procuror Popa Vasile Constantin, ar fi intervenit pe lângă magistratul procuror Ardelean Cristian din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor pentru a-l favoriza pe inculpatul Edu Dorinel în dosarul penal nr. 878/P/2012, în sensul tergiversării cercetărilor, omisiunea de a solicita prelungirea sau înlocuirea măsurii arestului la domiciliu și restituirea unor sume de bani către o parte din inculpații din dosar, cu declinarea competenței de soluționare a cercetărilor în favoarea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, înregistrat sub nr. 93/P/2014, lăsat, de asemenea, în nelucrare prin a fi repartizat în mod succesiv de către magistratul procuror Man Ciprian Florentin mai multor procurori și finalizat de către această structură de parchet în vara anului 2017 prin declinarea competenței de soluționare către DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea.

Prin ordonanța nr. 14/P/2018 din data de 25.10.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, unde sesizarea a fost înregistrată sub nr. 39/P/2018.

Procurorul a mai notat că, prin ordonanța nr. 39/P/2018 din data de 11.02.2019 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție s-a dispus reunirea dosarelor penale nr.303/P/2018 și nr. 808/P/2018 la dosarul penal 39/P/2018 al aceleiași unități de parchet.

Totodată, s-a reținut că, la data de 09.03.2020, persoana vătămată Popa Vasile Constantin a formulat o plângere penală în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *mărturie mincinoasă*, presupus săvârșită de către magistratul procuror Brișcan Adrian, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, constând în aceea că, în mod repetat, fiind audiat la data de 07.10.2014 în calitate de martor în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală, atât în fața organelor de urmărire penală din cadrul DNA - Serviciul Teritorial Oradea, cât și în fața instanțelor de judecată din cadrul Curții de Apel Timișoara (la data de 02.11.2016) și Înalta Curte de Casație și Justiție (la data de 06.06.2019), a dat declarații mincinoase cu privire la împrejurări esențiale ale cauzei, respectiv faptul ca, în anul 2010, în calitate de procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, ar fi întocmit și predat, pentru verificarea legalității și sesizării instanței, rechizitoriul nr. 7515/P/2008, pe baza unei semnături a grefierului în condica de lucrări penale. Această sesizare a fost înregistrată la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție sub nr. 618/P/2020.

La aceeași dată de 09.03.2020, persoana vătămată a formulat o plângere penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *mărturie mincinoasă*, presupus săvârșită de către magistratul procuror Ilisie Teofil, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, constând în aceea că, fiind audiat în cauza penală nr. 421/P/2013 a Direcției Naționale Anticorupție-Structura Centrală, atât în fata organelor de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea (la data de 30.09.2014) cât și în fața instanțelor de judecată din cadrul Curții de Apel Timișoara (la data de 25.04.2017) și Înalta Curte de Casație și Justiție (la data de 06.06.2019), a dat declarații mincinoase cu privire la împrejurări esențiale ale cauzei, respectiv faptul că, „în cursul lunii iulie 2010, inculpatul Popa Constantin, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, l-a chemat pe martor în birou, i-a arătat un rechizitoriu de la distanță, pe care l-a rupt și l-a întrebat dacă este de acord să soluționeze el cauza, după care a primit a doua sau a treia zi dosarul nr.7515/P/2008 pentru soluționarea acestuia”. S-a notat că această sesizare a fost înregistrată la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție sub nr. 619/P/2020.

Prin ordonanța nr. 618/P/2020 din data de 18.05.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție s-a dispus reunirea cauzei nr. 619/P/2020 la cauza nr. 618/P/2020.

Prin ordonanța nr. 618/P/2020 din 18.05.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin 1 și 2 din Codul penal, cu privire la ambele acte de sesizare descrise mai sus.

Procurorul a mai reținut că, sesizări penale ale aceleiași persoane vătămate, cu același format și conținut privind presupusele fapte de mărturie mincinoasă săvârșite de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, ambii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, au mai fost înregistrate la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție sub nr. 701/P/2020 (cu referire la magistratul procuror Brișcan Adrian) și sub nr. 702/P/2020 (cu referire la magistratul procuror Ilisie Teofil). Astfel, cele din urmă două sesizări, împreună cu dosarul nr. 618/P/2020, au fost reunite prin ordonanța nr. 39/P/2018 din data de 26.05.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție la dosarul penal nr. 39/P/2018.

În cuprinsul ordonanței din 21 aprilie 2023 a mai fost menționat faptul că, în cursul urmăririi penale, persoana vătămată a solicitat extinderea cercetărilor, după cum urmează:

- **la data de 29.08.2019**, persoana vătămată a solicitat extinderea urmăririi penale în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *cercetare abuzivă*, prev. art. 280 Cod penal și *represiune nedreaptă*, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 Cod Penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Țuluș Doru Florin cu prilejul instrumentării în faza de urmărire penală a dosarului penal nr. 421/P/2013 al

Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infracțiunilor de Corupție, constând în aceea că, fiind titular al activității de urmărire penală, ar fi produs, falsificat și ticluit probe nereale, ar fi dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, reținerea sa și trimiterea în judecată, cunoscând că infracțiunile reținute nu au fost comise și implicit că persoana cercetată nu este vinovată; de asemenea ar fi înlăturat fizic de la dosarul cauzei mijloace de probă și înscrisuri pentru a împiedica aprecierea acestora de către instanța de judecată în ansamblul probatoriu în favoarea inculpatului;

- **la data de 08.07.2019**, persoana vătămată a solicitat extinderea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *fals material în înscrisuri oficiale, uz de fals și fals sub semnătură privată*, presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu prilejul instrumentării și soluționării de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a dosarului penal nr. 229/P/2017, în care s-au efectuat cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, constând în aceea că, urmare a audierii sale, la data de 13.11.2017, magistratul procuror ar fi depus în probatoriu, în apărare, o copie falsă a condicii personale pentru lucrări penale din perioada activității la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea; de asemenea, în același dosar a mai depus în fals și alte înscrisuri - fișe constând în preținse evidențe personale din perioada activității în funcția de magistrat procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea.

- **la data de 22.06.2021**, persoana vătămată a solicitat extinderea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului*, presupus săvârșite de către magistratul procuror Herlea Morar Radu, din cadrul DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea, constând în aceea că, în cadrul dosarului penal nr. 149/D/P/2021, ignorând încadrarea juridică referitoare la faptele cercetate, pentru a-l favoriza pe inculpatul Edu Dorinel în sensul obținerii unei pedepse înjumătățite, a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției prin care a atestat, în mod mincinos, că inculpatul a formulat un denunț împotriva numitului Popa Vasile Constantin referitor la mai multe infracțiuni grave care au condus la trimiterea în judecată, deși instanța a pronunțat soluții de achitare cu privire la acestea; de asemenea, prin acordul de recunoaștere a vinovăției, magistratul procuror Herlea Morar Radu, cu intenție, în mod fraudulos, ar fi diminuat prejudiciul rezultat cu aproape 2 milioane de euro prin menționarea unui „raport de clarificare a raportului de expertiză judiciară”; în același dosar, cheltuielile în valoare de 30.000 lei privind suplimentul de expertiză solicitat de către inculpatul Edu Dorinel au fost suportate, în mod abuziv, de către unitatea de parchet.

Procurorul de caz din prezenta cauză a arătat că, în cursul cercetărilor au fost administrate următoarele mijloace de probă:

- a fost audiată partea vătămată Popa Vasile Constantin la data de 26.04.2018, fiind reaudiată la datele de 08.05.2018, 04.02.2019, 05.02.2019;

- au fost audiați martorii Man Ciprian Florentin, Gui Carmen, Sabău Gligor Ioan, Popuș Lucian Nicolae, Zetocha Ioan, Popa Anamaria Bianca, Zetocha Florica Monica, Popa Liviu, Gal Mariana, Cotoroi Ioan Doru, Tudor Gheorghe, Sava Ioan, Verche Rodica, Sabău Traian, Butuc Alexandra, Cuc Gheorghe Vasile, Ionescu Marin,

Cioflan Adina, Berinde Radu, Lele Alexandra, Cotoroi Ioan Doni, Lozincă Maria, Lozincă Dan, Lozincă Sergiu Horia, Secară Nela;

- au fost solicitate date și informații de la diferite instituții, reprezentând dosarul nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infrațiunilor Conexe Infrațiunilor de Corupție, dosarul nr. 93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, soluții ale dosarelor penale nr.988/P/2011, 572/P/2017 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nr.7515/P/2008, 8730/P/2018, 5225/P/2008, 7718/P/2013 și 8117/P/2013 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Procurorul a arătat că, *dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infrațiunilor Conexe Infrațiunilor de Corupție* a fost constituit la data de 11.10.2013, în urma sesizării din oficiu a organelor de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infrațiunilor Conexe Infrațiunilor de Corupție cu privire la presupuse acte de corupție în care ar fi fost implicat prim-procurorul Popa Vasile Constantin, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

S-a mai reținut că, în urma activităților de urmărire penală, la data de 09.10.2014, magistratul procuror Doru Florin Țuluș a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului Popa Vasile Constantin sub aspectul săvârșirii infrațiunilor de șantaj, luare de mită, instigare la efectuarea unei prelevări atunci când se compromite o autopsie medico-legală, abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului.

La aceeași dată, respectiv 09.10.2014, magistratul procuror Doru Florin Țuluș a dispus reținerea inculpatului pentru o durată de 24 de ore și a întocmit referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive.

Prin încheierea nr. 408/09.10.2014 a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București a fost admisă propunerea de arestare preventivă a inculpatului Popa Vasile Constantin, măsură ce a fost prelungită succesiv până la data de 27.01.2015.

Prin rechizitoriul nr. 421/P/2013 din data de 17.12.2014 întocmit de către magistratul procuror Doru Florin Țuluș din cadrul Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infrațiunilor Conexe Infrațiunilor de Corupție s-a dispus, *printre altele*, trimiterea în judecată a inculpatului Popa Vasile Constantin, sub aspectul săvârșirii infrațiunilor de luare de mită, șantaj, instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri, favorizarea făptuitorului, abuz în serviciu, trafic de influență; trimiterea în judecată a inculpatului Mihalache Gabriel Constantin, sub aspectul săvârșirii infrațiunilor de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală și a inculpatului David Florian Alin, sub aspectul săvârșirii infrațiunii de cumpărare de influență.

S-a reținut că, prin sentința penală nr. 134/13.03.2018 a Curții de Apel Timișoara (dosar nr. 490/35/2014) s-au dispus, printre altele:

- **achitarea** inculpatului *Popa Vasile Constantin*, sub aspectul săvârșirii

infrațiunilor de luare de mită, abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri (în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), favorizarea făptuitorului (în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), abuz în serviciu (în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), favorizarea făptuitorului (în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), abuz în serviciu (în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), sustragere sau distrugere de înscrisuri (în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală și trafic de influență;

- **condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj (raportat la persoana vătămată Lozincă Maria), la pedeapsa închisorii de 3 ani;

- **achitarea inculpatului Mihalache Gabriel Constantin** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală;

- **achitarea inculpatului David Florian Alin**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență.

Deopotrivă s-a notat că, în urma apelului formulat, prin *decizia penală nr.20A/22.01.2020* a Înaltei Curte de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul nr.1065/1/2018, s-a dispus, printre altele:

- **condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin**, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de șantaj (raportat la persoana vătămată Lozincă Măria), sustragere sau distrugere de înscrisuri (în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), favorizarea făptuitorului în legătură cu dosarul penal nr.7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), abuz în serviciu în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea);

- **menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței apelate**, care nu sunt contrare deciziei dispuse.

A mai fost arătat că, în cursul urmăririi penale, în baza delegării dispuse de către procurorul de caz în dosarul nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, au fost efectuate activități de urmărire penală de către magistrații procurori Țuluș Doru, din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală și Man Ciprian, din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea.

Cu privire la dosarul penal nr. 93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea (dosarul penal nr. 878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor), procurorul a arătat că acesta a fost constituit inițial la nivelul Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea sub nr. 61/P/2010, fiind dispusă măsura disjungerii față de unele dintre fapte și declinarea spre soluționare, la data de 08.11.2012, către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, fiind înregistrat sub nr.878/P/2012, la care au fost reunite mai multe plângeri penale.

La data de 16.09.2014, dosarul 878/P/2012 a fost declinat spre competență soluționare, unde s-a înregistrat sub nr. 93/P/2014, în care au fost efectuate cercetări față de inculpatul Edu Dorinel sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, delapidare și spălarea banilor.

La data de 17.11.2016, Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea a dispus clasarea cu referire la preținse fapte săvârșite de către un funcționar din cadrul AJFP Bihor și declinarea competenței de soluționare în favoarea DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea, unde a fost înregistrat sub nr. 266/D/P/2016 în care a fost dispusă o soluție de clasare față de o parte din fapte și disjungerea față de altele, fiind astfel format un nou dosar sub nr. 149/D/P/2021.

În acest ultim dosar, la data de 27.05.2021 s-a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției între DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea, prin procurorul Morar-Herlea Radu, și inculpatul Edu Dorinel, fiind astfel sesizată instanța de judecată din cadrul Tribunalului Bihor, în dosarul 2420/111/2021. În acest dosar a fost pronunțată sentința nr. 106/30.08.2022, prin care s-a dispus, printre altele, respingerea excepției nulității absolute a acordului de recunoaștere a vinovăției, respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat între DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea și inculpatul Edu Dorinel, privind săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată (160 acte materiale), întrucât soluția cu privire la care s-a ajuns prin acordul de recunoaștere a vinovăției este nejustificat de blândă prin raportare la lipsa de severitate a sancțiunii în raport cu prejudiciul deosebit de însemnat cauzat de inculpat bugetului de stat, ce se ridică la suma de 35.830.365 lei, ceea ce confirmă o gravitate mult sporită în ceea ce privește infracțiunea reținută și persoana inculpatului, dosarul nr. 149/D/P/2021 fiind trimis la DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea în vederea continuării urmăririi penale.

În apel, prin decizia penală nr. 799/20.12.2022 pronunțată de Curtea de Apel Oradea s-a dispus, printre altele, admiterea apelului declarat de DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr.106/30.08.2022 pronunțată de Tribunalul Bihor, sentință ce a fost desființată în totalitate, iar în urma rejudecării cauzei s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea în data de 27.05.2021 cu inculpatul Edu Dorinel, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată (160 acte materiale), inculpatul Edu Dorinel fiind condamnat pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată (160 acte materiale) la pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.

Din perspectiva analizării faptelor sesizate de către persoana vătămată, procurorul de caz a reținut că o parte dintre acestea ar fi fost săvârșite în cursul urmăririi penale efectuate în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexle Infracțiunilor de Corupție, ceea ce presupune trecerea unei perioade îndelungate de timp de la data consumării/epuizării acestora până în prezent, astfel încât au fost avute în vedere prevederile art. 154 din Codul de procedură penală, conform cărora:

Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

- a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa

detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.

Astfel, în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de *cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2, cu aplicarea art. 35 din Codul penal*, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel, preținsele acțiuni de alterare/modificare/adăugire a înscrisurilor - avize de însoțire a mărfii depuse de denunțator și acceptate de magistratul procuror Man Ciprian în probatoriu, precum și consemnarea unor preținse aspecte nereale în declarația martorei Bodin Alina, procurorul a constatat că aceasta este pedepsită cu închisoarea de 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Conform art. 154 alin 1 lit. c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 8 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de cercetare abuzivă, în modalitatea prevăzută de alin. 2 al art. 280 din Codul penal, a fost săvârșită ca ultim act de executare în data de 21.10.2014 (data audierii martorei Bodin Alina), s-a arătat că, în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit. c din Codul Penal, *prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 21.10.2022.*

Cât privește săvârșirea infracțiunii de *influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1 cu aplicarea art. 35 din Codul penal*, în legătură cu modul de audiere a martorilor din dosarul 421/P/2013, prin aceea că magistratul procuror Man Ciprian ar fi exercitat acțiuni de constrângere prin amenințare ori prin recurgerea la fapte cu efect intimidant asupra martorilor audiați în dosarul 421/P/2013, făcând referire la martorii Tudor Gheorghe, Mociar Adelina și Berinde Radu, s-a reținut că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

Conform art. 154 alin. 1 lit. d din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de influențare a declarațiilor, în modalitatea prevăzută de alin. 1 al art. 272 din Codul penal a fost săvârșită ca ultim act prezumtiv de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), în conformitate cu prevederile art.154 alin 1 lit. d din Codul penal, s-a constatat de procuror că *prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2019.*

Referitor la săvârșirea infracțiunii de *fals intelectual, prev. de art. 321 cu aplicarea art. 35 din Codul penal*, în legătură cu pretinsa consemnare în fals a

declarațiilor martorilor Sabău Gligor și Bodin Alina din dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, s-a menționat că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

Conform art. 154 alin. 1 lit. d din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de fals intelectual, în modalitatea prevăzută de art. 321 din Codul penal, a fost săvârșită ca ultim act de executare în data de 21.10.2014 (data audierii martorei Bodin Alina), în conformitate cu prevederile art.154 alin 1 lit. d din Codul penal, procurorul a reținut că *prescripția răspunderii venale a intervenit la data de 17.12.2019.*

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin 1 din Codul penal*, constând în aceea că magistratul procuror Man Ciprian ar fi procedat la audierea martorilor în afara cadrului procesual penal, cu încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, iar în perioada februarie - mai 2014 nu a comunicat sau a comunicat în mod eronat către Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală datele rezultate din supravegherea tehnică, ceea ce ar fi condus la prelungirea nejustificată a măsurilor de supraveghere tehnică în cauză și la angajarea de cheltuieli semnificative din bugetul Ministerului Public, procurorul a susținut că această infracțiune este pedepsită cu închisoarea de 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Conform art. 154 alin 1 lit. c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale intervine la împlinirea termenului de 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de *abuz în serviciu*, în modalitatea prevăzută de alin. 1 al art. 297 din Codul penal a fost săvârșită ca ultim act de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), s-a arătat că, în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit. c din Codul penal, *prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2022.*

Cât privește săvârșirea infracțiunii de *divulgarea informațiilor secret de serviciu sau nepublice, prev. de art. 304 alin. 1 din Codul penal*, constând în aceea că, în toamna anului 2014, magistratul procuror Man Ciprian Florentin ar fi divulgat în mass-media informații rezultate din punerea în aplicare a unor măsuri de supraveghere tehnică din dosarul nr. 421/P/2013, s-a constatat că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

S-a arătat că, potrivit art. 154 alin. 1 lit. d din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

În condițiile în care presupusa infracțiune de *divulgare a informațiilor secret de serviciu sau nepublice*, în modalitatea prevăzută de art. 304 alin. 1 din Codul penal, a fost săvârșită ca ultim act prezumtiv de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării

activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit. d din Codul penal, procurorul a susținut că *prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2019.*

Referitor la săvârșirea infracțiunii de *compromiterea intereselor justiției, prev. de art. 277 alin. 2 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 36 alin. 1 din Codul penal* în legătură cu pretinsa divulgare către magistratul procuror Ardelean Cristian a unor informații confidențiale din dosarul penal nr. 421/P/2013 de către magistratul procuror Man Ciprian, astfel încât primul să preconstituie probe false, s-a arătat că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an sau cu amendă.

Conform art. 154 alin 1 lit. e din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale intervine la împlinirea termenului de 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii, dar care nu depășește un an sau amenda.

Având în vedere că presupusa infracțiune de compromitere a intereselor justiției, în modalitatea prevăzută de art. 277 alin. 2 Cod penal, cu aplic. art. 35 și 36 din Codul penal a fost săvârșită ca ultim act prezumtiv de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), procurorul de caz a reținut, în conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. e din Codul penal, că *prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2017.*

Cu privire la săvârșirea infracțiunilor de *trafic de influență, prev. de art. 291 din Codul penal raportat la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000*, în legătură cu pretinsa exercitare a unor acte de constrângere asupra numitului Zetocha Raul de către magistratul procuror Man Ciprian în vederea formulării unui denunț împotriva persoanei vătămate Popa Constantin Vasile, concomitent cu promisiunea intervenției în dosarul penal 846/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea pronunțării unei soluții favorabile, s-a constatat de către procuror că acestea sunt pedepsite cu închisoarea de la 2,8 ani la 9,4 ani - în cazul infracțiunii de trafic de influență, cu închisoarea de la 2 la 7 ani - în cazul infracțiunii de cumpărare de influență și cu închisoarea de la 1,4 ani la 6,8 ani - în cazul infracțiunii de șantaj.

S-a notat că, potrivit art. 154 alin. 1 lit. c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale intervine la împlinirea termenului de 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Astfel, față de împrejurarea că presupusele infracțiuni de trafic de influență, cumpărare de influență și șantaj au fost consumate în luna octombrie 2014, procurorul a reținut, în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit. c și d din Codul penal, că *prescripția răspunderii penale a intervenit pentru toate cele 3 infracțiuni la data de 30.10.2022.*

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunilor de *infracțiunilor de fals material în înscrisuri oficiale prev. de art. 320 alin. 1 din Codul penal, uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. 1 din Codul penal* presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu

prilejul audierii și depunerii în probatoriu, la data de 13.11.2017, în dosarul penal nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică a unor înscrisuri în copie presupus falsificate, a fost arătat că acestea sunt pedepsite cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Conform art. 154 alin. 1 lit. d din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Având în vedere că presupusele infracțiuni de fals material în înscrisuri oficiale, uz de fals și fals în înscrisuri sub semnătură privată au fost săvârșite ca ultime acte de executare în data de 13.11.2017 (data audierii și depunerii înscrisurilor), s-a constatat, în conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. d din Codul penal, că *prescripția răspunderii penale a intervenit pentru toate faptele la data de 13.11.2022.*

În fine, referitor la săvârșirea infracțiunilor de *cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal* presupus săvârșite de către magistratul procuror Țuluș Doru Florin, cu prilejul instrumentării în faza de urmărire penală a dosarului penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexive Infracțiunilor de Corupție, s-a arătat de către procuror că acestea sunt pedepsite cu închisoarea de la 2 ani la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Conform art. 154 alin 1 lit. c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Având în vedere că presupusele infracțiuni de *cercetare abuzivă și represiune nedreaptă* au fost săvârșite ca ultime acte de executare în data de 17.12.2014 (data trimiterii în judecată), procurorul a reținut, în conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. c din Codul penal, că *prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2022.*

În ceea ce privește săvârșirea *infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1* din Codul penal, în legătură cu pretinsele acte materiale ale magistratului procuror Man Ciprian de a fi acționat în mod constant în vederea favorizării numitului Edu Dorinel în modalitatea îngreunării ori împiedicării cercetărilor ce au fost efectuate față de cel din urmă în dosarul penal nr.878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, procurorul de caz din prezenta cauză a constatat că, durata cercetărilor ce au vizat faptele săvârșite de către Edu Dorinel a fost îndelungată, urmărirea penală fiind efectuată începând cu anul 2010 de către mai multe unități de parchet, prin dispunerea unor soluții parțiale de clasare ori prin disjungerea și declinarea competenței de soluționare, finalizându-se cu încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției în data de 27.05.2021 între D.I.I.C.O.T.- Serviciul Teritorial Oradea, reprezentat de magistratul procuror Heriea-Morar Radu, însă s-a arătat că nu se poate aprecia, cu certitudine, că soluțiile pronunțate față de inculpatul

Edu Dorinel ar fi fost influențate în vreun mod printr-o intervenție a magistratului procuror Man Ciprian.

Procurorul a menționat că această ipoteză nu poate fi susținută nici prin raportare la ansamblul împrejurărilor în care a fost cercetat și condamnat inculpatul Edu Dorinel, rezultând că soluționarea dosarului a presupus efectuarea unor acte procedurale și procesuale multiple, datorate complexității faptelor cercetate, numărului ridicat al actelor materiale săvârșite (160), numărul mare al persoanelor fizice și juridice implicate și administrarea unor mijloace de probă pe o durată de timp ridicată (expertize financiar-contabile). S-a mai reținut că nu există suficiente elemente faptice, susținute de probe, care să contureze o legătură între magistratul procuror Man Ciprian și magistrații procurori care au avut în instrumentare dosarul penal privind-l pe inculpatul Edu Dorinel, în sensul influențării soluțiilor dispuse în cursul cercetărilor.

În contextul unei pretinse continuități a unei influențe sau înțelegeri frauduloase între magistrații procurori Man Ciprian, Ardelean Cristian, Brișcan Adrian Ilisie Teofil și Morar-Herlea Radu, procurorul a considerat neverosimile afirmațiile persoanei vătămate din care rezultă că s-ar fi urmărit o favorizare a inculpatului Edu Dorinel, prin nerespectarea unor prevederi aplicabile procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției, întrucât, pe de o parte, nu rezultă elemente probatorii care să conducă la o astfel de ipoteză, iar, pe de altă parte, modul în care au fost aplicate normele procesuale speciale ale acordului de recunoaștere a vinovăției erau supuse controlului judecătoresc sub toate aspectele faptice și juridice.

În plus, s-a reținut că, în urma încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, instanțele judecătorești de control judiciar s-au pronunțat prin hotărâri de condamnare a inculpatului Edu Dorinel, ocazie cu care au fost verificate toate aspectele procedurale, mijloacele de probă administrate și temeinicia faptelor cercetate, fără a fi evidențiate pe parcursul urmăririi penale erori grave de interpretare a normelor penale aplicabile instituției acordului de recunoaștere a vinovăției, constatându-se, în esență, că modalitatea de individualizare judiciară a pedepsei este nejustificat de blândă, în raport de prejudiciul însemnat cauzat de inculpat, dar care, în opinia instanței de apel, nu ar fi putut justifica o restituire a cauzei la parchet, ținându-se seama, inclusiv, de o eventuală incidență a prescripției răspunderii penale, cu consecința unei soluții de încetare a procesului penal și imposibilitatea aplicării oricărui tratament punitiv.

Cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, ambii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în legătură cu declarațiile date în calitate de martor în dosarul penal nr.421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție și în fața instanțelor de judecată în dosarul nr. 490/35/2014 al Curții de Apel Oradea, procurorul a constatat că aceștia au fost audiați în legătură cu împrejurările în care au fost săvârșite infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului de către persoana vătămată Popa Constantin, după cum urmează:

- magistratul procuror Brișcan Adrian a fost audiat în calitate de martor la data de 07.10.2014 în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de

Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, la data de 02.11.2016 în dosarul 490/35/2014 de către Curtea de Apel Timișoara și la data de 06.06.2019 de către Înalta Curte de Casație și Justiție în același dosar;

- magistratul procuror Ilisie Teofil a fost audiat în calitate de martor la data de 30.09.2014 în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, la data de 25.04.2017 în dosarul 490/35/2014 de către Curtea de Apel Timișoara și la data de 06.06.2019 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în același dosar.

S-a reținut că, acuzațiile persoanei vătămate Popa Vasile Constantin se concentrează pe aspectul unor pretinse expuneri mincinoase ale magistraților procurori menționați anterior, în sensul în care magistratul Brișcan Adrian nu ar fi predat în realitate rechizitoriul nr.7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întrucât nu ar fi fost niciodată întocmit și fără a exista vreo dovadă scrisă care să ateste întocmirea și predarea rechizitoriului către conducerea unității de parchet pentru avizarea spre legalitate și temeinicie a soluției. În sprijinul lipsei de credibilitate a magistratului procuror Brișcan Adrian, persoana vătămată a precizat suplimentar că „ceilalți martori procurori audiați au prezentat soluții din 2009-2010 și au arătat că în toate cazurile le-au salvat, cu atât mai mult cu cât și aceștia au fost promovați la alte unități de parchet”.

S-a mai notat în cuprinsul ordonanței atacate că persoana vătămată a considerat că magistratul procuror Ilisie Teofil a declarat mincinos cu ocazia audierii sale ca martor, argumentând, în esență, că datele oferite organelor judiciare au fost inexacte, întrucât în dosarul 7515/P/2008 nu au existat 4 inculpați, nu a fost cercetată și nu a existat propunere față de a 4-a persoană, nu a oferit date precise privind veridicitatea permiselor de conducere ale persoanelor cercetate în dosar, iar în realitate nu ar fi existat împrejurarea ruperii rechizitoriului întocmit de către procurorul Brișcan Adrian.

Față de acuzațiile formulate de persoana vătămată, procurorul a constatat că declarațiile date în calitate de martor de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au fost avute în vedere atât de către organele de urmărire penală, cât și de către instanțele de judecată în evaluarea ansamblului probatoriu, în final constatându-se, cu titlu definitiv, săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului de către persoana vătămată Popa Vasile Constantin.

În această ordine de idei, procurorul a arătat că infracțiunea de mărturie mincinoasă presupune sub aspectul laturii obiective ca o persoană ascultată în calitate de martor într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură să facă afirmații mincinoase ori să nu spună tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebată.

Prin aplicare în concret la acuzațiile persoanei vătămate, organul de urmărire penală a considerat că nu sunt pertinente și suficiente argumentele acesteia conform cărora nu s-a făcut dovada existenței în memoria calculatorului a unui extras al rechizitoriului sau existența semnăturii de primire în condica personală a procurorului, întrucât, pe de o parte, salvarea în memoria calculatorului nu presupune o procedură certă și obligatorie, putând interveni diferite incidente de natură tehnică sau

administrativă. Or, așa cum au declarat și ceilalți martori în cursul procesului, numărul dosarelor era unul ridicat și nu întotdeauna lucrările erau predate prin întocmirea de forme scrise, ci doar faptic. Pe de altă parte, astfel cum a reținut cu titlu definitiv instanța de apel, în contextul concret al cauzei și modalitatea de audiere a martorilor Brișcan Adrian, Ilisie Teofil și Verche Rodica, s-a creat convingerea cu privire la credibilitatea acestora.

De asemenea, procurorul a susținut că nu poate constitui un argument suficient lipsa indicării unor date exacte de către magistratul procuror Ilisie Teofil în cursul audierilor sale, astfel încât să poată fi apreciat ca fiind întrunit elementul constitutiv al laturii obiective al infracțiunii de mărturie mincinoasă, având în vedere că, așa cum a reținut și instanța de apel, inadvertențele din cuprinsul declarațiilor sale cu privire la probele din dosarul pe care îl avea în lucru, precum și alte împrejurări la care acesta participase nu au constituit aspecte esențiale cu privire la acuzațiile aduse persoanei vătămate Popa Vasile Constantin, ci doar conexe, prin coroborarea în ansamblu a datelor rezultate, iar eventualele inadvertențe nu puteau în mod firesc să ofere claritatea informațiilor furnizate, dată fiind trecerea unui interval semnificativ de timp (aproximativ 4 ani de zile) de la împrejurările la care a luat parte până la declarațiile judiciare propriu-zise.

Împotriva soluției de clasare nr.130/P/2022 din 21 aprilie 2023 petentul Popa Vasile a formulat plângere la procurorul șef de secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, conform art. 339 alin.1 C.proc.pen.

Procurorul ierarhic superior a reținut că, prin plângerea formulată, petentul a susținut, în esență, că procurorul de caz nu a efectuat cercetările care se impuneau, făcând o anchetă incompletă și, ca atare, ordonanța este netemeinică și nelegală, solicitând admiterea plângerii, desființarea ordonanței atacate și reluarea cercetărilor.

Prin ordonanța nr.208/II/2/2023 din 24 mai 2023, procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a respins plângerea formulată de petentul Popa Vasile Constantin împotriva soluției de clasare nr.130/P/2022 din 21 aprilie 2023 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, ca nefondată.

Astfel, analizând plângerea, ordonanța de clasare și actele dosarului, procurorul șef de secție a constatat că procurorul de caz, în raport de datele speței a dispus, în mod just, soluția de clasare.

Examinând ordonanța de clasare și actele dosarului, s-a reținut că nu există niciun indiciu de natură a conduce la identificarea vreunui viciu de natură substanțială ori procedurală apt să conducă la infirmarea acesteia.

În acest sens, s-a arătat că elementele existente în cuprinsul sesizării și actele dosarului, au avut aptitudinea necesară formării convingerii clare/juste a procurorului de caz, neexistând niciun element/indiciu de natură a întrezări necesitatea unei suplimentări a probațiunii (de exemplu audieri/reaudieri de persoane, ridicare de înscrisuri, etc.). S-a mai notat că, în raport de datele speței, procurorul a reținut o motivare vădit fundamentată în fapt și în drept, de natură a înlătura echivocul, completarea sau reformarea acesteia.

Analizând actele dosarului nr. 130/P/2022, s-a reținut că există probe necesare și utile - menite a sta la baza adoptării soluției de către procuror, astfel încât, nu se poate susține că s-a efectuat o anchetă sumară/superficială și că, s-ar impune infirmarea soluției în vederea completării probațiunii. Dimpotrivă, s-a considerat, fără echivoc, că a fost realizat obiectul urmăririi penale, astfel cum acesta este definit de art.285 alin. 1 din Codul de procedură penală.

În acest sens, s-a observat că, în cursul cercetărilor au fost administrate numeroase mijloace de probă, respectiv: audierea persoanei vătămate Popa Vasile Constantin la data de 26.04.2018, reaudierea acesteia la datele de 08.05.2018, 04.02.2019, 05.02.2019; audierea a numeroși martori; au fost solicitate date și informații de la diferite instituții, reprezentând dosarul nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infrecțiunilor de Corupție, dosarul nr. 93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea, soluții ale dosarelor penale nr.988/P/2011, 572/P/2017 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nr.7515/P/2008, 8730/P/2018, 5225/P/2008, 7718/P/2013 și 8117/P/2013 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

S-a mai arătat că, așa cum a reținut cu titlu definitiv instanța de apel, în contextul concret al cauzei și modalitatea de audiere a martorilor Brișcan Adrian, Ilisie Teofil și Verche Rodica, s-a creat convingerea cu privire la credibilitatea acestora.

S-a susținut că, potrivit art.103 alin. 1 din Codul de procedură penală „probele nu au o valoare dinaintea stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză”.

Deopotrivă, corelativ fazei de urmărire penală, actul de acuzare/inculpare și ulterior, de trimitere în judecată trebuie să se conformeze dispozițiilor art. 305 alin.3, art. 309 alin.1 și art. 327 din Codul de procedură penală.

Or, pe de o parte, s-a reținut că nu există indicii/date/probe care să întrezărească o posibilă comitere a vreunei fapte penale dintre cele sesizate, astfel încât, incidența art. 16 alin.1 lit. a) din Codul de procedură penală a fost corect reținută.

S-a menționat că, în literatura de specialitate, în legătură cu inexistența faptei în materialitatea ei, s-a arătat că art. 16 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală nu este incident doar atunci când nu s-a produs nicio schimbare în realitatea obiectivă, ci se referă și la inexistența faptei pe care norma de incriminare o descrie prin *verbum regens*.

Pe de altă parte, în raport de alte fapte, procurorul ierarhic superior a constatat că, în mod just, a fost reținută intervenirea prescripției răspunderii penale.

S-a mai considerat că petentul, atât prin plângerea penală, cât prin plângerea îndreptată împotriva soluției de clasare, face, în realitate, o recenzie asupra proceselor penale în care a fost implicat. Astfel, s-a opinat că aspectele invocate

constituie, în esență, excepții/apărări propriu-zise specifice fazelor procesului penal, fără nicio înrâurire infrațională.

În acest context, s-a afirmat că nemulțumirea petentului față de soluția adoptată ori că, în opinia sa, nu s-au administrat anumite acte, nu constituie *per se* un motiv de natură a afecta legalitatea și temeinicia ordonanței, atâta timp cât procurorul a apreciat că sunt totuși suficiente elemente în baza cărora poate emite o soluție.

S-a apreciat că persoanele împotriva cărora a formulat plângerea nu au făcut altceva decât să-și exercite atribuțiile cu care legea le-a investit, dispunând efectuarea actelor potrivit convingerii obiective și nepărtinitoare, în acord cu principiile care guvernează desfășurarea procesului penal, neexistând nicio premisă de natura a conduce la presupunerea rezonabilă a comiterii vreunei fapte de natura penală.

Vis-a-vis de încercarea reparării unor drepturi pretins lezate pe cale unei plângeri penale formulate împotriva magistraților care au dispus măsurile/soluțiile calificate drept vătămătoare, procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul PÎCCJ a susținut că, în conformitate cu prevederile constituționale și cele ale legii privind organizarea judiciară, soluțiile dispuse de procurori și hotărârile pronunțate de judecători pot fi analizate ori cenzurate sub aspectul temeiniciei, numai în cadrul procedurii de control ierarhic jurisdicțional prevăzut de art. 340-341 Cod procedură penală (pentru procurori), respectiv doar prin căile de atac ordinare și extraordinare prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale, în ceea ce privește judecătorii.

A fost subliniat că, în actualul sistem de drept, magistratul are libertatea de a dispune soluțiile propriei sale convingeri, formată pe baza unei analize logice, științifice și riguroase a faptelor relevate, cu respectarea principiilor legale referitoare la loialitatea administrării probelor și a aprecierii lor ca un tot unitar, neputând fi tras la răspundere pentru raționamentul logico-juridic pe care s-a bazat în soluționarea unei cauze, în lipsa dovedirii relei credințe.

Or, în ceea ce privește plângerea petentului-parte vătămată Popa Vasile Constantin, s-a constatat că aceste indicii nu există, în sprijinul celor sesizate nefiind invocată decât propria convingere, derivată din nemulțumirea subiectivă a persoanei vătămate, fapt care însă nu este îndestulător pentru angajarea răspunderii penale. S-a precizat că etichetarea unei soluții drept ilegală, abuzivă sau coruptă, fără prezentarea niciunui element de natură a susține această calificare, nu are aptitudinea de a reforma actul criticat și nici de a relua cercetarea în cauza reclamată ca fiind nelegal soluționată.

Prin urmare, în lipsa oricăror alte indicii care să arate că soluția criticată ar fi fost dată cu intenția de a încălca legea și de a decide din motive străine de cauză sau în defavoarea unei părți, s-a arătat că adoptarea unor soluții/măsuri contrare așteptărilor persoanei vătămate în cauza indicată, nu poate fi apreciată ca o conduită necorespunzătoare a procurorului care a dispus soluția, caracterizată prin încălcarea normelor de drept material sau procesual.

De asemenea, s-a arătat că, potrivit art.124 și art.129 din Constituție și art. 18 din Legea nr.304/2022, hotărârile judecătorești trebuie respectate și duse la îndeplinire în condițiile legii; acestea pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.

Așa fiind, nu a fost primită susținerea că exercitarea în acest mod a atribuțiilor de serviciu ar intersecta sfera ilicitului penal și că au fost întocmite acte în mod abuziv/favorizator - menite a antrena răspunderea penală.

În esență, s-a apreciat că prin actul de sesizare, petentul - persoană vătămată a urmărit să-și creeze o cale suplimentară de atac, alături/în paralel cu cele prevăzute de lege, ceea ce este inadmisibil.

În acest context, a fost menționat faptul că în Codul de procedură penală există dispoziții legale care instituie remedii procesuale apte a sancționa eventualele acte nelegale, abuzive sau vătămătoare întocmite de organele judiciare pe parcursul desfășurării procesului penal, și anume art. 5 alin.1 și 2, art. 103 alin.1, art. 280 alin. 1-3, art. 282 alin.1, art. 342 C.proc.pen.

Pentru toate considerentele expuse, în temeiul art.339 alin.1 C.proc.pen. și art.68 alin.3 din Legea nr.304/2002, s-a concluzionat de către procurorul ierarhic superior că soluția de clasare emisă în dosarul nr. 130/P/2022 este legală și temeinică.

Împotriva ordonanței de clasare emise la data de 21 aprilie 2023, în dosarul nr.130/P/2022 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, a formulat plângere petentul Popa Vasile Constantin, în temeiul dispozițiilor art. 340 C.proc.pen.

În esență, având în vedere plângerea formulată de petentul Popa Vasile Constantin, precizările din notele scrise formulate prin apărătorul ales, precum și cele orale de la dezbaterile pe fondul plângerii, se constată următoarele:

În ceea ce privește *soluția de clasare dispuse în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. cu referire la comiterea de către Brișcan Adrian și Ilisie Teofil a infracțiunilor de mărturie mincinoasă prev. de art.273 alin.1 Cod penal*, considerând că este nelegală și netemeinică.

A afirmat petentul că, în ciuda celor reținute inclusiv de procurorul șef de secție prin ordonanța din 24.05.2023, în cauză, cu ocazia instrumentării și soluționării cauzei, au fost încălcate flagrant normele prevăzute de art.5, art. 8, art. 81, art. 285 alin.1 C.proc.pen. Astfel, deși s-au strâns anumite probe cu privire la săvârșirea de către persoanele menționate anterior a infracțiunilor de mărturie mincinoasă, procurorul nu a realizat o minimă evaluare a acestora, iar unele, deși esențiale, au fost omise de la a fi menționate în ordonanță, în contextul în care evaluarea este obligatorie pentru înfăptuirea actului de justiție, a obiectului urmăririi penale.

A considerat petentul că dacă doar probele existente la dosar ar fi fost evaluate de procuror ar fi condus la inculparea numiților Brișcan Adrian și Ilisie Teofil pentru comiterea infracțiunilor prev. de art.273 alin.1 Cod penal.

Petentul a învederat, în acest context, că a fost că condamnat de instanța de apel, prin decizia nr.20/A/22.01.2020, pe baza declarațiilor celor două persoane, pentru săvârșirea infracțiunilor de art.13² din Legea nr.78/2000 cu referire la art.297 Cod penal, art. 259 Cod penal și art.269 Cod penal. Cu privire la această condamnare, a precizat că, sub aspectul situației de fapt, s-a reținut că în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, în perioada iulie 2020 – ianuarie 2011 ar fi distrus fizic un rechizitoriu care ar fi fost întocmit de Brișcan Adrian, în dosarul nr.7515/P/2008; de asemenea, i-a fost imputată lipsa unei soluții de infirmare, precum și repartizarea subsecventă a aceluiași dosar, fără rezoluție motivată, procurorului Ilisei Teofil, toate acestea reprezentând un ajutor dat învinuiților Hendre Florian, Faur Florinel și Ivan Marcel, neavând relevanță că ulterior aceștia au fost trimiși în judecată printr-un alt rechizitoriu întocmit de Ilisie Teofil.

Petentul a menționat că, practic, la adoptarea soluțiilor de clasare din prezenta cauză, procurorul s-a limitat să constate că instanța de apel s-a convins de credibilitatea numiților Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, respectiv că declarațiile acestora au fost avute în vedere de instanțe (în realitate, doar instanța de apel a avut în vedere aceste declarații, deoarece prima instanță a hotărât achitarea sa, cu privire al această infracțiune).

A concluzionat petentul că acea credibilitate a fost câștigată de numiții Brișcan Adrian și Ilisie Teofil tocmai prin acțiuni de inducere în eroare, care pot fi dovedite dincolo de orice dubiu.

În cuprinsul plângerii petentul a evidențiat, care sunt în opinia sa, o parte din deficiențele majore în instrumentarea dosarului nr.130/P/2022 și care au condus la dispunerea unei soluții de clasare nelegale sub aspectul infracțiunilor de mărturie mincinoasă prev. de art.273 Cod penal, pretins comise de Brișcan Adrian și Ilisie Teofil. Astfel, petentul a arătat că:

a) procurorul nu a verificat, evaluat datele conținute de un mijloc de probă esențial, fișa ECRIS a dosarului nr.7515/P/2008. Similar, nu a evaluat nici fișa ECRIS a dosarului nr.5225/P/2008, care exemplificativ susține ceea ce reflectă fișa dosarului nr.7515/P/2008.

Doar informațiile exacte oferite de acest document oficial (fila ECRIS a dosarului nr. 7515/P/2008) au aptitudinea de a dovedi că Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au comis infracțiunile prev. de art.273 Cod penal, respectiv că afirmațiile făcute de aceștia în cuprinsul declarațiilor sunt mincinoase, pornind de la afirmația esențială - pretinsul rechizitoriu prezentat ca fiind întocmit în dosarul nr. 7515/P/2008 de Brișcan Adrian.

A afirmat petentul că menirea aplicației ECRIS în parchete și instanțe este cunoscută și reflectă, în primul rând, cu fidelitate orice mișcare importantă într-o cauză.

Referitor la fișa ECRIS a dosarului nr. 7515/P/2008, s-a arătat că sunt esențiale datele de la secțiunile 4 și 2, care indică, fără dubiu, că în realitate Brișcan Adrian nu a întocmit rechizitoriul în cauză cât timp a avut calitate de

procuror la Parchetul de pe lângă judecătoria Oradea, că la încetarea calității a predat la greșa unității de parchet, având această obligație, dosarul nr. 7515/P/2008 nesoluționat.

Or, în fișa Ecris a dosarului 7515/P/2008 greșa unității de parchet a înregistrat, în secțiunea 2 din fișă, faptul că la data de 04.07.2010 a încetat desemnarea în acea cauză a procurorului Brișcan Adrian, având în vedere încetarea calității de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea (la data de 30.06.2010), urmată de predarea obligatorie a gestiunii pe care avut-o, iar la data de 05.07.2020 petentul a învederat că l-a desemnat pe procurorul Ilisie Teofil pentru soluționarea cauzei, împrejurare înregistrată în aceeași zi în fișa Ecris – Secțiunea 2, de unde rezultă că, acea cauză nesoluționată a urmat un traseu prevăzut de lege, întâlnit obligatoriu în orice unitate de parchet, inclusiv la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

A afirmat că în nicio situație în care un dosar este predat cu o soluție, cu atât mai mult cu un rechizitoriu, greșa nu intervine în fișa ECRIS, la secțiunea 2- mai înainte ca dosarul cu soluție să-i fie prezentat prim-procurorului, mai înainte ca acesta să îl verifice și să dispună.

A precizat petentul că acest traseu menționat anterior, care este prevăzut de lege, are aptitudinea incontestabilă de a dovedi că Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au săvârșit infracțiunile de mărturie mincinoasă, iar acel rechizitoriu prezentat ca fiind întocmit în dosarul nr. 7515/P/2008 nu este decât o născocire, având în vedere că în realitate primul procuror nu a soluționat dosarul cât timp și-a exercitat funcția la PJ Oradea. A susținut că procurorul din prezenta cauză a evitat să constate această împrejurare care nu poate fi contestată, fiind susținută de documente oficiale, de lege, de regulament. Aceeași critică a exprimat-o petentul și cu privire la ordonanța procurorului ierarhic superior, care a respins plângerea împotriva soluției de clasare.

S-a mai menționat că, în situația în care într-un dosar este întocmit un rechizitoriu, documentul este înregistrat în fișa ECRIS- secțiunea 4- la momentul în care este redactat, independent de orice altă împrejurare, cum ar fi prezentarea rechizitoriului la prim procuror, momentul în care verifică legalitatea.

În acest sens, a precizat că în fișa Ecris a dosarului nr. 7515/P/2008 rechizitoriul întocmit de Ilisei Teofil la data de 31.01.2011 este înregistrat și evidențiat la aceeași dată, la secțiunea 4 din fișă. Acest rechizitoriu a fost prezentat și verificat sub aspectul legalității doar la data de 2.02.2011.

La fel, a exemplificat că din fișa ECRIS a dosarului nr.5225/P/2008, rezultă că rechizitoriul întocmit de Brișcan Adrian la data de 4.08.2009 a fost înregistrat la secțiunea 4 la aceeași dată, în contextul în care a fost verificat de prim-procuror doar la data 6.08.2009.

În schimb, despre rechizitoriul menționat în declarații că ar fi fost întocmit de Brișcan Adrian, nu apare că ar fi fost înregistrat la secțiunea 4 a fișei, aspect în legătură cu care petentul Popa Vasile a susținut că acest rechizitoriu reprezintă

doar o minciună din cuprinsul declarațiilor numiților Brișcan Adrian și Ilisie Teofil.

A reiterat petentul că doar aceste informații și date oficiale cu o valoare probatorie incontestabilă oferite de fișa ECRIS a dosarului nr. 7515/P/2008 erau suficiente pentru a dovedi săvârșirea de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil a infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art.273 Cod penal.

b) procurorul nu a evaluat, analizat mijloacele de probă depuse la dosarul nr.130/P/2022 constând în copia unei înregistrări audio, precum și transcriptul acesteia referitoare la o discuție cu Pop Gabriel. Astfel, petentul a susținut că faptele, situațiile relatate de numitul Pop Gabriel, coroborate și cu celelalte mijloace de probă neverificate de procuror, dovedesc caracterul mincinos al declarațiilor date de Brișcan Adrian și Ilisie Teofil cu privire la împrejurările esențiale reținute de instanța de apel pentru pronunțarea soluției de condamnare a sa.

În același timp, a arătat că aspectele învederate de Pop Gabriel sunt definatorii pentru confirmarea săvârșirii de către cei doi procurori a infracțiunilor de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului, cu prilejul instrumentării dosarului nr.7515/P/2008 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea. A precizat că Pop Gabriel este persoana căruia, în mod mincinos, Brișcan Adrian și Ilisie Teofil i-au atribuit calitatea de al patrulea inculpat în dosarul nr. 7515/P/2008.

c) procurorul, contrar obligațiilor legale care impun stabilirea adevărului, nu a analizat, verificat dosarul de urmărire penală nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, esențială fiind fie și numai declarația de făptuitor dată de Ivan Marcel la 7.11.2008, declarație în urma căreia a fost lărgită sfera cercetărilor în cauză cu privire la persoane și fapte grave.

Potentul a susținut că deși ar fi trebuit să fie principalul mijloc de probă în cauza în care a fost cercetat (421/P/2013) și în care Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au dat primele declarații mincinoase, organul de urmărire penală, respectiv procurorul Țuluș Doru, nu a anexat la dosarul cauzei dosarul de urmărire penală nr.7515/P/2008, nici măcar la momentul în care a sesizat instanța prin rechizitoriu. În acest sens, a afirmat că prima instanță, la solicitarea apărării, a dispus atașarea la dosarul cauzei a dosarul de urmărire penală nr. 7515/P/2008, însă fiind convins de nevinovăția sa, petentul a precizat că nu a mai verificat sau analizat acest dosar, de altfel, nici instanța, care a hotărât achitarea sa, în temeiul art. 16 alin.1 lit. a C.proc.pen. Similar s-a procedat și în cursul judecării cauzei în apel, respectiv nu a mai fost invocat sau verificat (de către apărare sau instanța de apel) dosarul de urmărire penală nr. 7515/P/2008, însă instanța de apel a dispus condamnarea, reținând credibilitatea numiților Brișcan Adrian și Ilisie Teofil.

În acest context, petentul a susținut că această credibilitate trebuia în mod obligatoriu verificată de procuror în prezenta cauză, având în vedere că a depus sau indicat numeroase mijloace de probă, toate având aptitudinea să dovedească că respectiva credibilitate a fost obținută în mod fraudulos de Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, prin inducerea în eroare a instanței de apel.

A reiterat că dosarul de urmărire penală nr.7515/P/2008 prin actele ce le conține, are aptitudinea de a dovedi că Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au comis infracțiunile de mărturie mincinoasă prev. de art.273 Cod penal, atât prin afirmații mincinoase, cât și prin faptul că nu au declarat tot ce cunoșteau cu privire la împrejurările esențiale ale cauzei.

Cu titlu de exemplu, petentul Popa Vasile Constantin a arătat că Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au omis în toate declarațiile să relateze despre obiectul integral al cercetărilor în dosarul nr. 7515/P/2008. Această omisiune, dovedește în opina petentului, minciuna cu privire la două împrejurări esențiale și anume - discuția prezentată că ar fi avut loc între petent și Ilisie Teofil precum și discuția prezentată că ar fi avut loc între cei doi. Această împrejurare, coroborată și cu celelalte mijloace de probă în cauză, despre care petentul afirmă că au fost ignorate de procuror, dovedește că omisiunea acelor relatări a fost intenționată și nu s-a datorat trecerii timpului, ci pentru ca cei doi să nu-și deconspire propriile activități infracționale, pe care le-au realizat cu ocazia instrumentării dosarului nr.7515/P/2008, pentru a scăpa de tragerea la răspunderea penală a unor persoane care au comis infracțiuni grave.

d) organul de urmărire penală a încălcat prevederile art.5 și art.81 lit.f Cod procedură penală.

În sprijinul aceste afirmații, petentul a susținut că odată cu depunerea plângerii pentru cercetarea și tragerea la răspundere penală a numiților Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, precum și ulterior, a solicitat să fie audiat, în calitate de persoană vătămată, însă în cauză nu s-a dat curs acestei solicitări.

De asemenea, în cauză nu au fost administrate probe (deși unele sunt strânse la dosar), pentru a stabili împrejurările reale, adevărul, cu referire la contextul în care Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au ajuns să facă declarații care pot fi dovedite mincinoase.

Prin notele scrise, petentul a mai făcut referire la declarațiile date de martorul Florența Alex, la împrejurarea că prin ordonanța din 24.05.2021 a fost admisă audierea sa, însă din motive necunoscute proba nu a mai fost administrată, nu au fost administrate, verificate condicile (procurorului și a parchetului) pentru lucrările penale aferente perioadei 2008-2010 repartizate pentru soluționare procurorului Brișcan Adrian.

A considerat că soluția de clasare pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă prev. de art.273 C.pen., fără un minim act de cercetare, este profund nelegală, dată împotriva adevărului reflectat în primul rând de proba oficială, pertinentă, obiectivă, reprezentată de fișa Ecris a dosarului de urmărire penală nr.7515/P/2008.

Pentru argumentele expuse pe larg în cuprinsul notelor scrise cu privire la aceste fapte, petentul a considerat că se impune desființarea soluției de clasare și trimiterea cauzei la parchet pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale, punerea în mișcare a acțiunii penale și inculparea numiților Brișcan Adrian și Ilisie Teofil pentru săvârșirea de către aceștia a infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin (1) Cod penal.

În legătură cu celelalte soluții de clasare dispuse prin ordonanța nr.130/P/2023 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, petentul a precizat cu ocazia dezbaterilor că plângerea sa nu vizează soluțiile de clasare prin care interesul său legitim nu a fost vătămat, și anume:

- soluția de clasare privind infracțiunile de *abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal* în legătură cu preținsele acte materiale ale magistratului procuror Man Ciprian de a fi acționat în mod constant în vederea favorizării numitului Edu Dorinel în modalitatea îngreunării ori împiedicării cercetărilor ce au fost efectuate față de cel din urmă în dosarul penal nr. 878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor (temei de drept - faptele nu există),

- soluția de clasare privind infracțiunile de *abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal*, în legătură cu modul de instrumentare și soluționare a dosarului penal nr. 149/D/P/2021 al DIICOT-Serviciul Teritorial Oradea de către magistratul procuror Morar-Herlea Radu (temei de drept - faptele nu există),

- soluția de clasare privind infracțiunile de *trafic de influență, prev. de art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență, prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000*, în legătură cu pretinsa exercitare a unor acte de constrângere asupra numitului Zetocha Raul de către magistratul procuror Man Ciprian în vederea formulării unui denunț împotriva persoanei vătămate Popa Constantin Vasile, concomitent cu promisiunea intervenției în dosarul penal 846/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea pronunțării unei soluții favorabile (temei de drept – a intervenit prescripția răspunderii penale),

- soluția de clasare privind infracțiunile de *fals material în înscrisuri oficiale, prev. de art. 320 alin. 1 din Codul penal, uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. 1 din Codul penal*, presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu prilejul audierii și depunerii în probatoriu, la data de 13.11.2017, în dosarul penal nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, a unor înscrisuri în copie presupus falsificate (temei de drept – a intervenit prescripția răspunderii penale).

Pe de altă parte, petentul a menționat în dezbateri că plângerea formulată în baza art.340 C.proc.pen. privește soluțiile de clasare care se referă la infracțiuni în legătură cu dosarul penal nr.421/P/2013, dispuse pe motivul că a intervenit prescripția răspunderii penale, evidențiind că temeiul de drept al acestor soluții constituie un impediment la punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale.

Potentul a arătat că, prin ordonanța din 21.04.2023, procurorul nu s-a pronunțat în ceea ce privește faptele de cercetare abuzivă, prevăzute de art. 280 alin.(2) Cod penal, sesizate ca fiind comise de procurorul Man Ciprian și

comisarul șef Surducan Traian cu prilejul efectuării urmăririi penale în dosarul nr. 421/P/2013 al D.N.A.

Astfel, a menționat că, la 06.02.2018, în dosarul 130/P/2022 al PÎCCJ, s-a început urmărirea penală *in rem* pentru faptele prev. de art. 280 alin. (2) Cod penal, în ceea ce privește denunțul, avizele de însoțire a mărfii și declarația din 08.10.2014 „luată” numitului Edu Dorinel. Însă, pentru producerea probei nereale constând în declarația de martor a numitului Tudor Gheorghe nu este începută urmărirea penală *in rem*.

În argumentarea acestei critici, petentul a susținut că, în realitate, cu referire la toate faptele sesizate ce-l vizează pe numitul Man Ciprian, nu s-a efectuat un minim act de cercetare, deși probele invocate și depuse în cauză aveau aptitudinea să conducă la inculparea numitului Man Ciprian.

Prin ordonanța din 21.04.2023, invocând intervenția prescripției, procurorul a dispus soluție de clasare, însă aceasta a vizat doar un singur act material al infracțiunii prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal, pentru care la 06.02.2018 s-a început urmărirea penală *in rem*, respectiv prin care a fost ticluit denunțul formulat de Edu Dorinel. Cu privire la celelalte acte materiale pentru care s-a început urmărirea penală, dar și în ceea ce privește producerea de probe nereale constând în declarația de martor a numitului Tudor Gheorghe, procurorul nu s-a pronunțat prin ordonanța criticată, neadoptând niciun fel de soluție.

În acest fel, petentul a precizat că interesele sale legitime au fost lezate, deoarece faptele care nu au fost cercetate deloc în aproape 6 ani de zile, și pentru care nu s-au adoptat soluții, au fost dintre cele care au provocat acestuia o vătămare gravă și din cauza acestora, în mod nedrept, a fost supus unor măsuri preventive și trimis în judecată.

Pentru aceste motive, a solicitat admiterea plângerii, trimiterea cauzei la parchet în vederea începerii urmăririi penale referitor și la declarația de martor a numitului Tudor Gheorghe, probă nereală produsă de Man Ciprian, efectuarea de cercetări prin administrarea probatoriului indicat în actele de sesizare și memoriile depuse la dosar, dar mai ales adoptarea de soluții legale și temeinice pentru faptele de cercetare abuzivă, prev. de art.280 alin. 2 Cod penal, asupra cărora procurorul a omis să se pronunțe.

Potentul a mai susținut că ordonanța de clasare este nelegală și pentru că în cauză *nu s-au efectuat cercetări și nici nu s-a adoptat o soluție sub aspectul săvârșirii de către procurorul Țulus Doru a infracțiunii prev. de art.275 alin.1 Cod penal*, cu prilejul instrumentării dosarului nr.421/P/2013, deși prin ordonanța din 21.04.2023 s-a admis, implicit, că a fost solicitată cercetarea și tragerea la răspundere penală a numitului Țuluș Doru și pentru infracțiunea de sustragere sau distrugere de probe ori înscrisuri.

În concret, petentul a învederat că Țuluș Doru, în calitate de titular al urmăririi penale în dosarul nr.421/P/2023, a reținut în proporție covârșitoare probe rezultate din măsurile speciale de supraveghere la care a fost supus în perioada 2013-2014. În legătură cu această activitate, petentul a susținut că au fost

complici procurorul Man Ciprian și comisarul șef Surducan Traian de la DNA-S.T.Oradea, delegați în cauza 421/P/2013. În opinia petentului, scopul reținerii acestor mijloacelor de probă a fost acela de împiedicare a aflării adevărului în procedura judiciară în care a fost parte.

A arătat că în luna noiembrie 2020, apărătorii săi au intrat în posesia unei părți a rezultatului măsurilor de supraveghere reținut de Țuluș Doru, acesta nefiind cunoscut de apărare sau instanțe pe parcursul judecării cauzei în care a fost condamnat. Astfel, materialul în posesia căruia s-a intrat este reprezentat în principal de traficul integral al interceptărilor telefonice la care a fost supus, însă începând doar cu a doua jumătate a lunii aprilie 2014 (deși a fost interceptat în perioada octombrie-decembrie 2013, februarie-august 2014), precum și de traficul integral al interceptărilor la care a fost supusă Lozinca Maria în perioada iunie-august 2014, parte vătămată a infracțiunii de șantaj prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art.207 Cod penal, în legătură cu care petentul a arătat că a fost condamnat.

Cele reliefate de probele reținute de procurorul Țuluș Doru, cunoscute doar în luna noiembrie 2020, au aptitudinea, în opinia petentul Popa Vasile Constantin, de a dovedi că respectiva reținere a fost una intenționată, infracțională, pentru ca instanțele să fie în imposibilitate de a stabili adevărul real, în ceea ce privește fapta de șantaj care i-a fost imputată. A mai susținut petentul că selecția probelor rezultate din măsurile de supraveghere în dosarul nr. 421/P/2013 a fost una nelegală și a împiedicat aflarea adevărului. Doar acele probe reținute sunt suficiente pentru a dovedi că și fapta de șantaj este doar o născocire a procurorilor Țuluș Doru, Man Ciprian și a comisarului șef Surducan Traian, având „concursul” numitei Lozinca Maria și a membrilor familiei sale. A arătat că faptele, situațiile, stările reflectate de probele reținute sunt de natură să infirme toate stările de fapt reținute de instanțe pentru condamnare.

În esență, prin notele scrise din 26.02.2024, petentul a invocat faptul că nu a fost pronunțată o soluție asupra faptei prevăzute de art. 275 alin (1) Cod penal, săvârșită de procurorul Țuluș Doru Florin cu prilejul instrumentării dosarului nr.421/P/2013 al D.N.A. Or, prin lipsa cercetării și în absența adoptării unei soluții cu referire la săvârșirea infracțiunii menționate, petentul a susținut că interesele sale legitime au fost grav lezate, deoarece se putea dovedi că prin fapta comisă de Țuluș Doru, petentul-persoană vătămată a fost lipsită de mijloace cu valoare probatorie deosebită în cauza în care a fost judecat și condamnat, instanțele dând în acest fel hotărâri netemeinice, în primul rând, referitor la fapta de șantaj.

Față de această împrejurare, a considerat că se impune admiterea plângerii și trimiterea cauzei la parchet în vederea începerii urmăririi penale, efectuarea de cercetări (analiza și verificarea rezultatului integral al măsurilor de supraveghere din dosarul 421/P/2013) și pronunțarea unei soluții legale și temeinice referitor la fapta prevăzută de art. 275 alin. (1) Cod penal, săvârșită de procurorul DNA de la acea dată Tuluș Doru.

Deopotrivă, petentul a criticat faptul că prin ordonanța din 21.04.2023 procurorul nu s-a pronunțat cu privire la toate faptele pentru care s-a formulat plângeri și care au făcut obiectul dosarului instrumentat inițial de SIIJ și ulterior de PÎCCJ.

Astfel, a criticat faptul că procurorul nu s-a pronunțat nici cu privire la comiterea faptei de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal de către numitul Man Ciprian constând în aceea că, în calitate de organ de urmărire penală, a pus la cale și a ticluit, ca probă nereală, declarația de martor luată în dosarul nr.421/P/2013, la 30.09.2014, numitului Ardelean Cristian, chiar dacă aceasta a fost semnată pentru organul de urmărire penală de procurorul Țuluș Doru, faptă sesizată la data de 26.02.2019. În mod similar, petentul a învederat că procurorul a omis să se pronunțe cu privire la sesizarea pe care a formulat-o împotriva numitului Ardelean Cristian pentru fapta prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 280 alin (2) Cod penal, acesta fiind cel care l-a ajutat pe Man Ciprian la ticluirea declarației din 30.09.2014.

Cu referire la aceste fapte sesizate, petentul a susținut că, în pofida îndeplinirii tuturor cerințelor legii, în dosarul nr. 130/P/2022 nu s-a dispus nici măcar începerea urmăririi penale *in rem*, deși, în opinia sa, raportat la probele aflate la dosar s-ar fi impus efectuarea în continuare a urmăririi penale și inculparea celor doi procurori pentru faptele comise.

În contextul aceluiași fapte sesizate, petentul a precizat că a mai formulat o sesizare, la data de 26.02.2019, prin care a solicitat cercetarea procurorului Ardelean Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.322 Cod penal, constând în aceea că ar fi depus, în susținerea declarației din 30.09.2014, concepută ca probă nereală împreună cu Man Ciprian, o „evidență personală” care să facă dovada că ar fi întocmit, la 10.06.2009, un pretins rechizitoriu în dosarul nr. 7157/P/2008, pe care îl avea în cercetare, act de inculpare pe care apoi l-ar fi predat la grefă la data de 15.06.2009.

Potentul a susținut că nici cu privire la această faptă nu a fost începută urmărirea penală *in rem* și, implicit, nu a fost adoptată vreo soluție de către procurorul de caz.

În cuprinsul notelor scrise, petentul a învederat că prin sesizarea din data de 26.02.2019 a solicitat cercetarea procurorului Man Ciprian pentru un alt act material al infracțiunii prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal, constând în aceea că procurorul menționat a produs o probă nereală reprezentată de declarația de martor din 05.11.2014 luată procurorului Leucea Alin, în susținerea unei acuzații de instigare la infracțiunea prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006, din cuprinsul rechizitoriului nr. 421/P/2013.

Or, cu privire la această acuzație, în cauză nu s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem*, iar prin ordonanța din 21.04.2023 procurorul a omis să se pronunțe și asupra acestei fapte.

În acest context, petentul a considerat că și în această situația i-au fost lezate interesele legitime, având în vedere că aceste fapte reclamate au avut un rol

important la prelungirea măsurilor preventive luate față de acesta și la trimiterea sa în judecată, cunoscându-se că, în realitate, nu comisese această faptă. .

În consecință, a solicitat admiterea plângerii cu trimiterea cauzei la parchet în vederea începerii urmăririi penale pentru infracțiunea prev. de art. 280 alin (2) Cod penal, constând în producerea probei nereale reprezentată de declarația de martor din 05.11.2014 a numitului Leucea Alin, efectuarea de cercetări și adoptarea unei soluții legale și temeinice și cu privire și la această faptă.

În aceeași ordine de idei, a unor sesizări pe care le-a formulat la parchet, la datele de 26.02.2019 și, respectiv, la 26.02.2020, petentul Popa Vasile Constantin a menționat că a solicitat efectuarea de cercetări în vederea tragerii la răspundere penală a numitului Man Ciprian pentru că acesta a săvârșit infracțiunile prev. de art. 280 alin. (2) Cod penal, prin producerea ca probe nereale constând în declarațiilor de martor din 21.10.2014 ale procurorului Bodin Alina, precum și cele din 07.10.2014 și 21.10.2014 ale procurorului Gligor Sabău, cercetarea aceluiași procuror pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 280 alin. (2) Cod penal, cu referire la ticluirea ca probe nereale a declarațiilor de martor ale numiților Ilisie Teofil și Brișcan Adrian din 30.09.2014, respectiv din 07.10.2014, esențiale pentru susținerea acuzațiilor învederate la punctul 4 din rechizitoriul 421/P/2013, și care au fundamentat soluția de condamnare a sa, cercetarea procurorului Man Ciprian și a comisarului șef Surducian Traian pentru comiterea infracțiunii de cercetare abuzivă, prev. de art.280 alin (2) Cod penal, pentru că aceștia au falsificat, ticluit, declarația de martor luată la 02.10.2014 numitei Lozinca Maria în legătură cu acuzația de șantaj care i-a fost adusă prin rechizitoriul nr. 421/P/2013 întocmit de D.N.A.

În esență, petentul a susținut că referitor la aceste fapte sesizate, în ciuda memoriilor și probelor depuse la dosar, procurorul nu a început urmărirea penală *in rem* și, implicit, nu a pronunțat vreo soluție prin ordonanța din 21.04.2023, context în care, a solicitat admiterea plângerii și trimiterea cauzei la parchet în vederea începerii urmăririi penale pentru alte faptele de cercetare abuzivă.

În concluzie, pentru toate motivele arătate mai sus, petentul Popa Vasile Constantin a solicitat, în temeiul art. 340 raportat la art. 341 alin. 5, alin. 6 lit. b C.proc.pen. admiterea plângerii și:

- desființarea soluțiilor de clasare dispuse în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. prin ordonanța din 21.04.2023, cu referire la săvârșirea de către numiții *Brișcan Adrian și Ilisie Teofil* a infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de *art.273 alin. (1) Cod penal*, trimiterea cauzei la procuror pentru administrarea probatoriului existent la dosar, efectuarea în continuare a urmăririi penale și inculparea susnumiților pentru comiterea infracțiunilor de mărturie mincinoasă;

- trimiterea dosarului nr. 130/P/2022 la procuror în vederea începerii urmăririi penale, administrarea de probatoriu și adoptarea de soluții legale și temeinice cu referire la fapta prev. *de art. 275 alin. 1 Cod penal*, săvârșită de procurorul *Țuluș Doru*, faptele prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal, săvârșite de procurorul *Man Ciprian* prin producerea în fals, ticluirea, declarațiilor din

30.09.2014 și 08.10.2014 luate numiților Tudor Gheorghe și Edu Dorinel, precum și a avizelor de însoțire a mărfii depuse de Edu Dorinel tot la 08.10.2014, faptele prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal, respectiv art. 48 rap. la art. 280 alin. 2 Cod penal, săvârșite de procurorul *Man Ciprian* și *Ardelean Cristian* prin ticluirea declarației acestuia din urmă luată la 30.09.2014, fapta prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal, săvârșită de *Man Ciprian* la 05.11.2014 prin ticluirea declarației luată numitului Leucea Alin, faptele prev. 280 alin. 2 Cod penal, comise de procurorul *Man Ciprian* la data de 07, respectiv 21.10.2014, prin falsificarea declarațiilor luate numiților Gligor Sabău și Bodin Alina, faptele prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal, săvârșite de procurorul *Man Ciprian* prin implicarea sa directă în ticluirea declarațiilor luate la 30.09.2014, respectiv 07.10.2014 numiților Ilisie Teofil și Brișcan Adrian, faptele prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal, săvârșite la 02.10.2014 prin falsificarea declarațiilor luate numiților Lozincă Maria și Lozincă Dan, toate acestea fiind comise cu prilejul efectuării urmăririi penale în dosarul 421/P/2013;

- începerea urmăririi penale pentru faptele prev. de art. 322 și art. 268 alin. 2 Cod penal, săvârșite de *Ardelean Cristian*, administrarea probatoriului depus la dosarul nr.130/P/2022, efectuarea în continuare a urmăririi, dar și punerea în mișcare a acțiunii penale.

La data de 14.04.2024, petentul a transmis note scrise, în esență, reiterând aspecte susținute în legătură cu soluția de clasare privind infracțiunea de mărturie mincinoasă prev. de art.273 alin.1 C.pen., nepronunțarea procurorului în legătură cu sesizarea privind infracțiunea prev. de art.275 alin.1 C.pen. și sesizarea privind infracțiunea prev. de art.280 alin.2 C.pen. pretins comisă de Man Ciprian prin ticluirea și producerea de probe nereale reprezentate de declarațiile martorilor Brișcan Adrian și Ilisie Teofil din 30.09.2014, respectiv 07.10.2014.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 15.06.2023, sub numărul 1690/1/2023, fiind acordat termen aleatoriu la data de 20.09.2023.

La termenul din 20.09.2023, judecarea cauzei a fost amânată pentru a da posibilitatea petentului Popa Vasile Constantin (arestat în altă cauză) să-și angajeze avocat și să pregătească apărarea, constatându-se totodată viciată procedura de citare cu intimatul Brișcan Adrian.

La termenul din data de 18.10.2023, judecarea cauzei a fost amânată la cererea petentului care a invocat imposibilitatea sa de prezentare din motive medicale, dovedite cu adeverință medicală, fiind reluată procedura de citare cu intimații.

De asemenea, la termenul acordat din 15.11.2023, judecarea cauzei a fost amânată la cererea petentului Popa Vasile Constantin care s-a aflat în imposibilitate de prezentare din motive medicale, justificată prin înscris medical.

La termenul din 17.01.2024, a fost soluționată cererea de probe formulată de petent și s-a amânat judecarea cauzei pentru a da posibilitatea petentului asistat de apărător ales să pregătească apărarea în raport de chestiunile indicate de judecătorul de cameră preliminară, respectiv indicarea soluțiilor de clasare atacate,

admisibilitatea plângerii în raport de fiecare soluție de clasare atacată din perspectiva interesului legitim vătămat, soluția pe care judecătorul de cameră preliminară ar putea să o dispună având în vedere faptele pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* și că unele soluții au fost dispuse în temeiul art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, și dacă petentul are posibilitatea legală, în această din urmă situație, să atace aceste din urmă soluții.

Judecarea cauzei a fost amânată la termenul din 28.02.2024, când au avut loc dezbaterile pe fondul plângerii formulate de petent în baza art.340 C.proc.pen., susținerile participanților la proces fiind consemnate în încheierea de la acel termen care face parte integrantă din prezenta.

Examinând plângerea formulată de petentul Popa Vasile Constantin, în conformitate cu prevederile art.340 și urm. C.proc.pen., pe baza actelor și lucrărilor dosarului, precum și prin prisma motivelor invocate, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție constată că este întemeiată, în limitele ce se vor arăta și în considerarea următoarelor argumente:

Preliminar, la nivel teoretic, se notează că urmărirea penală are ca obiect, conform art.285 C.proc.pen., strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

Așadar, *prima etapă* a urmăririi penale este reprezentată de *investigarea faptei*, al cărei debut este marcat de începerea urmăririi cu privire la faptă, potrivit art.305 alin.1 C.proc.pen.

Conform art.305 alin.1 și 2 C.proc.pen., ***când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.***

Astfel, ***se crează cadrul procesual*** în care se desfășoară ancheta prin administrarea de probe. În regimul noului Cod de procedură penală nu mai există etapa actelor premergătoare și nu mai există procese-verbale de consemnare a actelor premergătoare, care puteau constitui mijloace de probă. În doctrină, s-a arătat că, existența a două ordonanțe de începere a urmăririi penale în aceeași cauză, nu corespunde *scopului* avut în vedere de legiuitor la momentul elaborării Codului de procedură penală, respectiv acela *de a crea prin ordonanța de începere a urmăririi penale, un cadru în care să fie administrate probele*, în condițiile renunțării la instituția actelor premergătoare (Codul de procedură penală - Comentariu pe articole, Ediția 4, M.Udroiu ș.a., Ed.C.H.BECK, fila 2127).

Conform art.305 alin.3 C.proc.pen., ***numai*** atunci când există probe din care să rezulte ***bănuiala rezonabilă*** că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art.16 alin.1, organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de acesta, care dobândește calitatea de suspect.

Subsecvent, dispozițiile legale stabilesc că, în cazul în care, ***după începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală constată fapte noi, date cu privire la participarea unor alte persoane sau împrejurări care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei, dispune extinderea urmăririi penale ori schimbarea încadrării juridice***, în baza dispozițiilor ***art.311 alin.1 C.proc.pen.***

Instituția *extinderii urmăririi penale* vizează ipotezele în care este necesară ***modificarea cadrului procesual*** în care se desfășoară urmărirea penală determinat inițial de către organul de urmărire penală, ca urmare a constatării unor împrejurări care nu au fost avute în vedere, fie din perspectiva *situației de fapt*, fie a *încadrării juridice*.

Numai prin extinderea urmăririi penale cu privire la fapte noi acestea *ajung să facă obiectul urmăririi penale*, fiind important a sublinia că nerespectarea dispoziției de extindere a urmăririi penale *in rem* este de natură a atrage ulterior nelegalitatea unei eventuale ordonanțe de efectuare în continuare a urmăririi penale și de punere în mișcare a acțiunii penale, ca efect a relației de interdependență între aceste acte.

Din dispozițiile art. 327 C.proc.pen. rezultă că procurorul rezolvă o cauză penală fie prin emiterea rechizitoriului, fie a unei ordonanțe de clasare sau de renunțare la urmărire, doar după ce constată că *au fost respectate dispozițiile legale* care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală *este completă* și există *probele necesare și legal administrate*.

Potrivit art.340 alin.1 C.proc.pen., persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu a fost respinsă conform [art. 339](#), poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Dispozițiile art.341 C.proc.pen. reglementează soluționarea plângerii împotriva soluției de clasare de către judecătorul de cameră preliminară, precum și soluțiile care pot fi dispuse de judecător, în această materie.

Plângerea adresată judecătorului de cameră preliminară în baza dispozițiilor prevăzute de art. 340 C.proc.pen. are natura juridică a unei *căi de atac* și vizează controlul judecătoresc asupra *soluției de clasare* pronunțate de procuror sub aspectul *legalității și temeiniciei* acesteia.

Rolul judecătorului de cameră preliminară în această procedură este de a examina dacă aspectele sesizate de petent prin plângerea penală formulată au fost verificate de organele de urmărire penală, prin administrarea unor mijloace de probă, iar soluția de clasare dispusă de procuror este susținută prin conținutul acestora. În lipsa unor astfel de cercetări din partea organelor de urmărire penală (dacă nu devin incidente prevederile art.294 alin.3 C.proc.pen.), judecătorul de cameră preliminară sesizat cu plângere în temeiul art. 340 C.proc.pen., nu poate realiza un real control al soluției de clasare.

Așadar, obiectul plângerii prev. de ar.340 C.proc.pen. constă exclusiv în verificarea legalității și temeiniciei **soluției de clasare**, excedând prezentei proceduri orice altă examinare a cauzei.

În acest context legislativ, judecătorul de cameră preliminară constată că plângerea petentului Popa Vasile Constantin împotriva **soluției de clasare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art.273 alin.1 din Codul penal pretins săvârșită de magistrații procurori Brișcan Adrian din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și Ilisie Teofil din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în legătură cu declarațiile de martor date în dosarul de urmărire penală nr.421/P/2013 și dosarul instanței nr.490/35/2014**, este întemeiată pentru considerentele care vor fi dezvoltate în continuare.

Prin ordonanța nr.618/P/2020 din 18.05.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, s-a dispus **începerea urmăririi penale in rem** cu privire la **infracțiunea de mărturie mincinoasă**, faptă prevăzută și pedepsită de art.273 alin.1 și 2 C.pen. (file 3-4 vol.6 d.u.p.), prin care s-a reținut, în esență, că, *la data de 09.03.2020, persoana vătămată Popa Vasile Constantin a formulat plângere penală împotriva magistraților procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă constând în aceea că în fața instanțelor de judecată au făcut declarații mininoase cu privire la aspectele despre care au fost întrebați în acuzarea persoanei vătămate, în cauza în care, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr.421/P/2013 al DNA – SCICIC și condamnat la 6 ani închisoare de Înalta Curte de Casație și Justiție.* S-a constatat că plângerile penale îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și nu există vreunul din cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prev. de art.16 alin.1 C.proc.pen., astfel că s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem*.

Prin ordonanța nr.130/P/2022 din 21.04.2023, în temeiul art. 315 alin. 1 lit. b) C.proc.pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. a) C.proc.pen., s-a dispus **clasarea** cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 din Codul penal pretins săvârșită de către magistrații procurori Brișcan Adrian, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, și Ilisie Teofil, din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în legătură cu declarațiile de martor date în dosarul de urmărire penală nr.421/P/2013 și dosarul instanței nr.490/35/2014, întrucât faptele nu există.*

Prin această din urmă ordonanță, printre altele, s-a reținut în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, ambii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în legătură cu declarațiile date în calitate de martori în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infracțiunilor de Corupție și în fața instanțelor de judecată, în dosarul nr. 490/35/2014 al

Curții de Apel Oradea, că aceștia au fost audiați în legătură cu împrejurările în care au fost săvârșite infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului de către persoana vătămată Popa Constantin, după cum urmează:

-magistratul procuror Brișcan Adrian a fost audiat în calitate de martor la data de 07.10.2014 în dosarul penal nr.421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combateră a Infracțiunilor Conexă Infracțiunilor de Corupție, la data de 02.11.2016 în dosarul 490/35/2014 de către Curtea de Apel Timișoara și la data de 06.06.2019 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în același dosar,

-magistratul procuror Ilisie Teofil a fost audiat în calitate de martor la data de 30.09.2014 în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combateră a Infracțiunilor Conexă Infracțiunilor de Corupție, la data de 25.04.2017 în dosarul 490/35/2014 de către Curtea de Apel Timișoara și la data de 06.06.2019 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în același dosar.

Sub un prim aspect, judecătorul de cameră preliminară subliniază că nu constituie obiectul acestei cauze modul în care organele judiciare au interpretat depozițiile martorilor Brișcan Adrian și Ilisie Teofil în ansamblul probator al cauzei în care petentul a avut calitatea de inculpat și s-a dispus condamnarea sa, obiectul judecării în cauza respectivă fiind diferit de cel al prezentei cauze.

Caracterul esențial al faptelor și împrejurărilor prezentate prin depozițiile martorilor Brișcan Adrian și Ilisie Teofil se evaluează în această cauză. Prin urmare, realitatea acuzațiilor aduse de persoana vătămată trebuie să formeze obiectul verificărilor prin administrarea de probe utile și complete, ca apoi să se analizeze dacă au constituit fapte sau împrejurări esențiale cu privire la care au fost întrebați, în cauza în care petentul Popa Vasile Constantin a fost condamnat.

Din examinarea actelor de urmărire penală și considerentele ordonanței de clasare atacate rezultă lipsa unei anchete adecvate, dovadă fiind și faptul că în motivarea soluției de clasare procurorul a făcut simple aprecieri asupra unor argumente de substanță prezentate de persoana vătămată în susținerea plângerii sale penale pentru mărturie mincinoasă, procurorul considerându-le lipsite de relevanță și insuficiente, fără a realiza verificări punctuale și complete (*apreciez că nu sunt pertinente și suficiente argumentele acesteia conform cărora nu s-a făcut dovada existenței în memoria calculatorului a unui extras al rechizitoriului sau existența semnăturii de primire în condica personală a procurorului, întrucât, pe de o parte, salvarea în memoria calculatorului nu presupune o procedură certă și obligatorie, putând interveni diferite incidente de natură tehnică sau administrativă, iar, astfel cum au declarat și ceilalți martori în cursul procesului, numărul dosarelor era unul ridicat și nu întotdeauna lucrările erau predate prin întocmirea de forme scrise, ci doar factic*).

În aceste condiții și văzând actele de urmărire penală administrate în cauză, judecătorul de cameră preliminară consideră că pentru lămurirea sub toate aspectele a situației de fapt și aflarea adevărului se impune a se stabili în concret și punctual dacă procurorul Brișcan Adrian a salvat rechizitoriul nr.7515/P/2008 în calculatorul folosit, dacă exista regula la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, ca toate rechizitoriile întocmite de procurori să fie salvate pe serverul care administrează rețeaua

de calculatoare a parchetului, așa cum a susținut petentul prin plângerea penală formulată și înregistrată inițial sub nr.619/P/2020. În acest sens vor fi audiați martori (procurori, grefieri care și-au desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, la data de referință), se vor solicita informații de la compartimentul informatic al unității de parchet dacă există salvat rechizitoriul de interes pentru cauză în sistem informatic ori în serverul central al unității de parchet. După caz, se va stabili dacă au intervenit incidente de natură tehnică sau administrativă care să facă imposibilă stabilirea existenței în memoria calculatorului a rechizitoriului nr.7515/P/2008, sau/și pe serverul care administrează rețeaua de calculatoare a Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Urmează a se stabili dacă procurorul Brișcan Adrian păstra, ca regulă, lucrările efectuate în calculatorul folosit la parchet, în special în ceea ce privește *rechizitoriile* pe care le-a întocmit în perioada în care și-a desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, sens în care se vor solicita relații de la unitatea de parchet, vor fi audiați martori.

Se va stabili prin audiere de martori modul concret în care se proceda după ce procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea întocmeau rechizitorii, la nivelul anilor 2009-2010, respectiv care era procedura de lucru efectivă la nivelul acestui parchet, care era momentul la care soluția de trimitere în judecată prin rechizitoriu se consemna în sistemul Ecris și cine realiza această operațiune, dacă eventual această consemnare urma verificării legalității și temeiniciei rechizitoriului de către prim-procuror, dacă în anul 2010 se făceau consecvent înregistrările în sistemul Ecris sau, ca regulă, se țineau evidențe scriptice în registrele parchetului. De asemenea, se va stabili dacă toate exemplarele rechizitoriului întocmit într-o cauză ajungeau la mapa prim-procurorului Popa Vasile Constantin. Se va verifica dacă imediat după întocmirea rechizitoriului se redacta adresa de sesizare a instanței cu rechizitoriul, care era grefierul cu atribuții în acest sens în cazul rechizitoriilor întocmite de procurorul Brișcan Adrian și dacă aceste adrese au fost arhivate electronic.

Pentru a clarifica dacă la momentul la care a încetat să-și desfășoare activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, procurorul Brișcan Adrian mai avea sau nu în lucru dosarul nr.7515/P/2018, se va solicita unității de parchet să comunice evidențele scriptice a dosarelor predate ca nesoluționate de procurorul Brișcan Adrian, ca urmare a promovării acestuia începând cu data de 01.07.2010 la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor.

Vor fi ridicate toate documentele relevante de la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea care ar putea să ateste întocmirea de către procurorul Brișcan Adrian a rechizitoriului nr.7515/P/2008, motiv pentru care se va atașa *urma dosarului* în original sau copia acestuia conformă cu originalul, din Arhiva unității de parchet.

Vor fi reaudiate punctual martorele Gui Carmen și Verche Rodica, grefiere la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în perioada de interes pentru cauză, în legătură cu predarea dosarelor/lucrărilor de către procurorul Brișcan Adrian la momentul în care și-a încetat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea (cum și cui le-a predat).

De asemenea, cu privire la aceleași aspecte legate de activitatea procurorului Brișcan Adrian vor fi audiate în calitate de martore, numitele Șandor Floare și Puștea Mariana, grefiere la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, despre care martora Gui Carmen, grefier la același parchet, a relatat că aveau atribuții de predare/primire către/de la procurori a dosarelor penale (fila 232 vol.18 d.u.p.); va fi identificată și audiată persoana din compartimentul grefă al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea care a consemnat și preluat dosarele procurorului Brișcan Adrian când a promovat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, în scopul identificării vreunei mențiuni scriptice sau informații în legătură cu dosarul nr.7515/P/2018. Totodată, va fi identificată și audiată grefiera despre care martora Verche Rodica a afirmat că era repartizată să lucreze cu procurorul Brișcan Adrian (fila 270, vol.18), pentru lămurirea modului de lucru a acestuia în cazul întocmirii rechizitoriilor (cu privire la redactor, păstrare în calculator etc.).

Față de relațiile comunicate de Arhivele Naționale – Serviciul Județean Bihor prin care s-a arătat că nu are competență în preluarea condicilor procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea și că acest parchet a solicitat de fapt *aprobarea* eliminării unor documente din evidența arhivei, printre care condici pentru evidența lucrărilor procurorilor - vol.7 fila 262-264, se va solicita unității de parchet să precizeze dacă aceste condici au fost efectiv distruse prin predarea lor spre reciclare unui Operator autorizat și dacă printre acestea s-a aflat și condica procurorului Brișcan Adrian, iar în sens contrar să se transmită condica pentru evidența lucrărilor a acestui procuror pentru a fi consultată și atașate la dosar a fotocopiilor de pe aceasta în legătură cu mențiunile privind dosarul nr.7515/P/2008.

Va fi identificat grefierul care a consemnat în condica aflată în fotocopie la fila 280 vol.7 al acestui dosar de urmărire penală, faptul că, la 04.07.2010, dosarul nr.7515/P/2018 a fost luat de la procurorul Brișcan Adrian și, la 05.07.2010, a fost repartizat procurorului Ilisie Teofil, stabilind contextul, respectiv de unde a fost luat efectiv și predat dosarul acestui din urmă procuror, urmând a se aprecia datele obținute și în raport de faptul că procurorul Brișcan Adrian a încetat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea la 30.06.2010.

Se va audia petentul, cerere încuviințată, de altfel, prin ordonanța din 24.05.2021 (fila 20 vol.5).

Pentru stabilirea cu exactitate a elementelor de fapt referitoare la infracțiunea de mărturie mincinoasă, se impune analiza, verificarea și soluționarea apărărilor petentului în integralitatea lor, precum și aprecierea cererilor de probe ale acestuia în vederea unei investigații penale complete. Sub acest aspect, nu prezintă importanță gradul de relevanță al înscrisurilor înaintate de petent în desfășurarea anchetei, procurorului revenindu-i însă obligația de a le examina, a le avea în vedere și a soluționa, așa cum considera necesar, cererile și apărările formulate.

Efectuarea cercetărilor de către organele abilitate în legătură cu chestiunile reclamate printr-o plângere penală trebuie să fie aptă să răspundă cerinței jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la obligația ce revine autorităților de a realiza *o anchetă penală adecvată*, fiind necesar ca organele implicate să acționeze într-un mod competent și eficient și să dea dovadă

de *diligență rezonabilă*, ceea ce înseamnă că acestea trebuie să facă eforturi pentru a analiza ceea ce s-a întâmplat, neputându-se baza pe concluzii *nef fondate* sau *pripite* pentru a încheia ancheta (*hotărârea din 29 iunie 2012, cauza El Masri împotriva fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*). CtEDO a subliniat, însă, că realizarea unei anchete efective reprezintă o *obligație de mijloace* și nu de rezultat.

Deopotrivă, se menționează că, fiind atributul exclusiv al procurorului în faza de urmărire penală, urmează a se stabili încadrarea juridică prin care să se reliefeze forma simplă, continuată a infracțiunii de mărturie mincinoasă sau concursul de infracțiuni.

În lipsa unei anchete eficiente, necesare și absolut obligatorii care impune identificarea elementelor de fapt, analiza și evaluarea probelor, se apreciază că se impune strângerea tuturor probelor necesare pentru lămurirea situației de fapt, verificarea tuturor apărărilor petentului și aflarea adevărului în legătură cu acuzația de mărturie mincinoasă formulată de petentul Popa Vasile Constantin, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile în faza de urmărire penală. Promptitudinea și rigurozitatea anchetei exprimă cerințe general aplicabile oricărei urmăriri penale, de natură a garanta, în final, alături de alte elemente, echitatea procedurii, motive pentru care se impune *desființarea soluției de clasare* mai sus examinate și *trimiterea cauzei la procuror* în vederea administrării probelor indicate, precum și a oricărui alt mijloc de probă apreciat necesar de procuror pentru justa soluționare a cauzei în legătură cu acuzația de mărturie mincinoasă.

În continuare, judecătorul de cameră preliminară constată că, invocând lipsa vătămării interesului legitim, petentul a precizat explicit că *nu a formulat plângere*, în baza art.340 C.proc.pen., *împotriva soluțiilor de clasare* dispuse sub aspectul săvârșirii infracțiunilor:

-*abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal* în legătură cu preținsele acte materiale ale magistratului procuror Man Ciprian de a fi acționat în mod constant în vederea favorizării numitului Edu Dorinel în modalitatea îngreunării ori împiedicării cercetărilor ce au fost efectuate față de cel din urmă în dosarul penal nr. 878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor (temei de drept - faptele nu există),

-*abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal*, în legătură cu modul de instrumentare și soluționare a dosarului penal nr. 149/D/P/2021 al DIICOT-Serviciul Teritorial Oradea de către magistratul procuror Morar-Herlea Radu (temei de drept - faptele nu există),

-*trafic de influență, prev. de art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență, prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000*, în legătură cu pretinsa exercitare a unor acte de constrângere asupra numitului Zetocha Raul de către magistratul procuror Man Ciprian în vederea formulării unui denunț împotriva persoanei vătămate Popa Constantin Vasile, concomitent cu promisiunea intervenției în dosarul penal 846/P/2013 al

Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea pronunțării unei soluții favorabile (temei de drept – a intervenit prescripția răspunderii penale),

- *fals material în înscrisuri oficiale, prev. de art. 320 alin. 1 din Codul penal, uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. 1 din Codul penal*, presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu prilejul audierii și depunerii în probatoriu, la data de 13.11.2017, în dosarul penal nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, a unor înscrisuri în copie presupus falsificate (temei de drept – a intervenit prescripția răspunderii penale).

Cât privește celelalte ***soluții de clasare, dispuse pentru intervenirea prescripției răspunderii penale***, în baza art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen., trebuie specificat că, dată fiind calitatea petentului de persoană vătămată, acestuia îi este permis de lege să critice soluția de clasare întemeiată în drept pe împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale numai cu privire la *modul de calcul* al termenului deoarece, altfel, plângerea sa ar echivala cu o cerere de continuare a procesului penal care, însă, este permisă de lege doar suspectului și inculpatului, în conformitate cu prevederile art.18 C.proc.pen. În acest context, se constată că s-au calculat corect termenele de prescripție a răspunderii penale corespunzător infracțiunilor pentru care s-au dispus soluțiile de clasare, cu excepția ce corespunde ***soluției de clasare dispuse pentru săvârșirea infracțiunii de cercetare abuzivă prev. de art.280 alin.2 din Codul penal, cu aplic. art.35 din Codul penal, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 421/P/2013***, motiv pentru care se apreciază că este întemeiată plângerea petentului cu privire la această din urmă soluție de clasare.

Judecătorul de cameră preliminară reține că petentul Popa Vasile Constantin a atacat această soluție de clasare întrucât a criticat faptul că soluția se referă la un singur act material al infracțiunii prev. de art.280 alin.2 C.pen. cu aplic. art.35 C.pen., și anume *modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 421/P/2013*, deși urmărirea penală a fost începută *in rem* cu privire la mai multe fapte (acte materiale), astfel că procurorul a omis să se pronunțe asupra tuturor actelor materiale (fapte distincte).

Judecătorul de cameră preliminară consideră că, în esență și implicit, petentul a criticat calculul termenului de prescripție pentru infracțiunea *în formă continuată* prev. de art.280 alin.2 C.pen. cu aplic. art.35 C.pen.

Astfel, critica petentului prin care a susținut că procurorul nu s-a pronunțat asupra tuturor actelor materiale ale infracțiunii de cercetare abuzivă în discuție, se încadrează în parametrii ce vizează modul de calcul al termenului de prescripție a răspunderii penale, pentru motive care reliefează că termenul de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de cercetare abuzivă, reținută *în formă continuată* în dispozitivul ordonanței, s-a calculat prin raportare la data actului material al *audierii martorei Bodin Alina* conform ***considerentelor*** ordonanței (file 16-17 ordonanță), care însă ***nu*** este reținut în ***dispozitivul*** ordonanței de clasare din

21.04.2023, unde se regăsește enunțată *exclusiv* fapta de *consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel* (fila 26 ordonanță).

Altfel spus, faptele ce ar putea sta la baza calculului termenului de prescripție a răspunderii penale sunt diferite în ordonanța de începere a urmăririi penale *in rem*, cuprinsul ordonanței de clasare și dispozitivul acesteia din urmă.

În cazul infracțiunii de cercetare abuzivă în *formă continuată* - art.280 alin.2 C.pen. cu aplic. art.35 C.pen., termenul de prescripție a răspunderii penale se calculează de la momentul epuizării (ultimul act material).

În dispozitivul ordonanței de clasare, s-a reținut o singură faptă - *modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 421/P/2013*, care ar constitui infracțiunea de cercetare abuzivă, ceea ce înseamnă că termenul de prescripție a răspunderii penale s-ar calcula de la data comiterii acestei fapte enunțate expres în dispozitiv (dincolo de faptul că indicarea unei singure fapte în dispozitivul ordonanței de clasare ar atarge ca încadrare juridică, forma simplă a infracțiunii de cercetare abuzivă).

Independent de rezultatul unui eventual nou calcul al termenului de prescripție a răspunderii penale, aspectul sesizat nu ține de un simplu formalism, căci faptele sesizate și asupra cărora procurorul dispune prin soluție de clasare reprezintă, de principiu, o chestiune de legalitate și claritate a obiectului urmăririi penale, a faptelor cercetate.

Chiar dacă încadrarea juridică este atributul procurorului în faza de urmărire penală, este ***imperios necesar ca acesta să indice cu claritate faptele în legătură cu care dispune soluția de clasare*** (ceea ce rezultă din dispozitivul ordonanței de clasare dacă se adoptă ca manieră de lucru indicarea faptelor în dispozitiv), fie că faptele au fost examinate ca infracțiuni simple, fie ca infracțiuni continuate, întrucât orice aspect de legalitate și temeinicie examinat ulterior de judecătorul de cameră preliminară în procedura prev. de art.341 C.proc.pen. dobândește, prin încheierea cu caracter definitiv pronunțată, o forță echivalentă autorității de lucru judecat, *care se raportează la dispozitivul ordonanței*, care nu trebuie să fie contradictoriu cu considerentele ordonanței, ci să le susțină pentru o urmărire penală clară și eficientă.

Efectuarea întregii anchete penale *în condiții de legalitate* este esențială, în fiecare etapă a urmăririi penale, cu atât mai mult cu cât, potrivit jurisprudenței CJUE, noțiunea de *hotărâre definitivă* nu este limitată numai la sentințele și deciziile pronunțate de instanța de judecată, putând intra în această categorie și acte emise de procuror, chiar dacă nu au fost supuse unui control judiciar (*cauzele reunite Gozutok și Brugge* - 11.02.2003, *cauza M.* - 05.06.2014 și *cauza Kossowski* - 29.06.2016).

Detaliind, se constată ca element de nelegalitate cu impact și asupra modului de calcul a termenului de prescripție a răspunderii penale, faptul că în dispozitivul ordonanței de clasare procurorul reține o singură faptă circumscrisă infracțiunii de cercetare abuzivă presupus comisă de Brișcan Adrian, iar în conținutul ordonanței sunt enunțate mai multe fapte apreciate ca acte materiale ale

aceleiași infracțiunii de cercetare abuzivă, respectiv, în plus față de dispozitiv, faptele constând în *pretinsele acțiuni de alterare/modificare/adăugire a înscrisurilor – avize însoțire a mărfii depuse de denunțator și acceptate de magistratul procuror Man Ciprian în probatoriu*, precum și la *consemnarea unor pretinse aspecte nereale în declarația martorei Bodin Alina* (în raport de care s-a calculat termenul de prescripție a răspunderii penale).

Mai mult, judecătorul de cameră preliminară constată că toate aceste fapte diferă la rândul lor de cele avute în vedere prin ordonanța nr.15/P/2018 din 06.02.2018, de începerii urmăririi penale *in rem* cu privire la infracțiunea de cercetare abuzivă prev. de art.280 alin.2 din Codul penal, în care s-a reținut și un al patrulea act material (faptă), respectiv: *pentru a ascunde caracterul fals al respectivelor înscrisuri, la data de 08.10.2014, Man Ciprian Florentin a procedat la reaudierea lui Edu Dorinel (...) procurorul (...) arătând că avizul nr.010684 a fost emis la data de 05.05.2011, deși în înscrisurile întocmite initial, cu ocazia predării, era înscrisă ca data a emiterii data de 25.11.2011; falsificarea datei emiterii s-a realizat cu scopul de a realiza o concordanță aparentă a ordinii numerice.*

Legalitatea soluției de clasare analizate este afectată de lipsa de rigoare în legătură cu calculul termenului de prescripție a răspunderii penale, date fiind *elemente de incertitudine* ce rezultă din actele de urmărire penală în legătură cu forma simplă sau continuată a infracțiunii de cercetare abuzivă în discuție și, implicit, în legătură cu faptele/actele materiale vizate prin soluția de clasare, determinarea momentului de la care se calculează termenul de prescripție și împlinirea acestuia raportat la o încadrare juridică certă stabilită de procuror.

Aceste chestiuni nu pot fi suplinite/clarificate de judecătorul de cameră preliminară, în procedura prev. de art.341 C.proc.pen., care conferă acestuia atributul de a verifica legalitatea și temeinicia soluției, nu verificarea cauzei sub toate aspectele.

Prin urmare, se va dispune desființarea **soluției de clasare sub aspectul infracțiunii de cercetare abuzivă prev. de art.280 alin.2 din Codul penal cu aplic. art.35 din Codul penal, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 4219/P/2013**, dispusă prin ordonanța de clasare nr.130/P/2022 din 21.04.2023, urmând ca procurorul să stabilească fără echivoc forma simplă sau continuată a infracțiunii de cercetare abuzivă prev. de art.280 alin.2 C.pen. presupus comisă de procurorul Man Ciprian Florentin, cu consecință asupra lămuririi faptelor/actelor materiale încadrate juridic acestei infracțiuni, chestiuni necesar a fi prezentate cu rigoare pentru un control jurisdicțional real și eficient în procedura reglementată de art.341 C.proc.pen., inclusiv în eventualitatea intervenirii prescripției răspunderii penale.

În continuare, văzând criticile formulate de petent și dată fiind reluarea urmăririi penale pentru motivele expuse în cele ce preced, Înalta Curte constată că **procurorul de caz nu a examinat și nu s-a pronunțat cu privire la toate faptele și împrejurările factuale** reclamate în cuprinsul **cererii din 29.08.2019** prin care a

solicitat extinderea cercetărilor, cerere care a fost luată în considerare de organele de urmărire penală ca act de sesizare.

Astfel, din actele și lucrările dosarului, rezultă că, la data de 29.08.2019, a fost înregistrată sub nr.39/P/2018 la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor de justiție (file 218-231 vol.17), cererea petentului Popa Vasile Constantin privind extinderea urmăririi penale **nu doar** pentru săvârșirea unor fapte prev. de art.280 alin.2 și art.283 alin.1 și 2 C.pen. presupus comise de procurorul șef serviciu Țuluș Florin Doru cu prilejul instrumentării dosarului 421/P/2013, în faza de urmărire penală, în sensul că *ar fi produs, falsificat și ticluit probe nereale, ar fi dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, reținerea sa și trimiterea în judecată, cunoscând că infracțiunile reținute nu au fost comise și implicit că persoana cercetată nu este vinovată, ci și pentru fapte* ce ar constitui infracțiunea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri prev. de art.275 alin.1 C.pen., constând, în esență, în *înlăturarea fizică de la dosarul cauzei a unor mijloace de probă și înscrisuri rezultate din supravegherea tehnică în scopul de a împiedica aflarea adevărului în cauza 421/P/2013.*

Aceste din urmă fapte nu au făcut însă, în mod real, obiectul unei veritabile evaluări critice din partea procurorului, în scopul clarificării necesare a existenței lor și, eventual, a coordonatelor lor obiective principale. Aceste aspecte factuale sesizate, detaliate în precedent, nu au fost examinate nici măcar tangențial în cuprinsul ordonanței de clasare, procurorul de caz omițând în totalitate să le examineze și să se pronunțe cu privire la acestea, *ci doar le-a reținut ca fapte sesizate, în ordonanță.* Astfel, singura mențiune la acestea apare la paragraful în care sunt redate faptele pentru care petentul a solicitat extinderea urmăririi penale prin cererea din 29.08.2019.

Altfel spus, faptele sesizate, la data de 29.08.2019, prin cererea de extindere a urmăririi penale, au fost enumerate de procuror, prin ordonanța de clasare, însă, soluția de clasare s-a dispus exclusiv sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal.

Nu se poate admite că, prin această soluție de clasare privind infracțiunile de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal, procurorul de caz s-a pronunțat și asupra *presupusei fapte a procurorului Țuluș Doru Florin de înlăturare fizică de la dosarul cauzei a unor mijloace de probă și înscrisuri rezultate din supravegherea tehnică în scopul de a împiedica aflarea adevărului în cauza 421/P/2013, sesizată de petent ca fiind infracțiunea prev. de art.275 alin.1 C.pen.*

Încadrarea juridică dată faptelor în faza de urmărire penală este atributul exclusiv al procurorului, însă, din cuprinsul ordonanței nu rezultă că procurorul de caz a arătat care sunt motivele pentru care apreciază că presupusa *faptă de a înlătura fizic de la dosarul cauzei mijloace de probă și înscrisuri pentru a împiedica aprecierea acestora de către instanța de judecată în ansamblul probatoriu în favoarea inculpatului* nu se circumscrie infracțiunii de sustragere sau distrugere de probe ori înscrisuri prev. de

art.275 alin.1 C.pen. (cum a sesizat petentul), ci celei de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal sau represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal, așa încât să rezulte că procurorul a avut în vedere și această faptă când a dispus clasarea pentru infracțiunile de cercetare abuzivă și represiune nedreaptă, reclamate ca fiind săvârșite tot de procurorul Țuluș Doru Florin.

Modalitatea aleasă de procuror de a prezenta cererea de extindere a urmăririi penale din 29.08.2019, prin redarea tuturor faptelor sesizate, dar numai în parte cu privire la încadrarea juridică indicată de petent, ca apoi să se calculeze termenul de prescripție a răspunderii penale exclusiv pentru infracțiunile de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal (fila 21 ordonanță) și fără a se arăta de procuror care sunt faptele ce s-ar circumscrie acestor infracțiuni, echivalează cu *nepronunțarea asupra tuturor faptelor sesizate și reținute ca atare prin ordonanța de clasare* la secțiunea în care au fost enumerate sesizările din cauză și conținutul acestora (file 1-10 ordonanță).

Totodată, având în vedere susținerile petentului, judecătorul de cameră preliminară consideră că, urmare reluării urmăririi penale, există cadrul procesual pentru ca procurorul să dispună inclusiv asupra altor sesizări penale formulate de petentul Popa Vasile Constantin atașate dosarului de urmărire penală, cu privire la care *nu* există soluție de disjungere dispusă în cauză, despre care nu se face referire în ordonanța de clasare și în legătură cu care nu s-a dat soluție.

În acest sens, se vor avea în vedere susținerile petentului Popa Vasile Constantin din cuprinsul plângerii formulate în baza art.340 C.proc.pen. și notele scrise depuse în instanță, judecătorul de cameră preliminară constatând existența la dosarul de urmărire penală a sesizărilor la care petentul a făcut referire, respectiv cele înregistrate sub nr.303/P/2018 din 26.02.2019 (file 260-281 vol.19) și sub nr.39/P/2018 din 26.02.2020 (file 15-17 vol.17 d.u.p.), la care petentul a făcut referire expresă (în legătură cu aceste fapte se va avea în vedere că încadrarea juridică este atributul exclusiv al procurorului în faza de urmărire penală și că o persoană nu poate fi cercetată, urmărită de două ori pentru aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică – art.6 C.proc.pen.).

Această omisiune a procurorului de a se pronunța asupra tuturor faptelor sesizate, fie că au fost enunțate sau nu în ordonanța de clasare, nu poate fi suplinită de judecătorul de cameră preliminară, care acționează în ***limitele stabilite de dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală, respectiv, verifică legalitatea și temeinicia soluției de clasare*** în baza actelor și lucrărilor dosarului, ***iar nu cauza sub toate aspectele***, judecătorul de cameră preliminară neputându-se substitui procurorului pentru a stabili, *direct* în procedura plângerii, conținutul obiectiv al faptelor sesizate, măsura în care ele sunt ori nu descrise suficient de clar și, cu atât mai puțin, dacă plângerea însăși îndeplinește condițiile de fond și de formă prevăzute de art. 289 din Codul de procedură penală (*în acest sens, încheierea nr.13 din 11 ianuarie 2023 a ICCJ – Secția penală*).

Curtea Constituțională a arătat că „accesul la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece

competența și *procedura* sunt stabilite de lege. Este îndeobște admis că procesul penal se desfășoară sub autoritatea ordinii normative de drept care capătă caracter definitiv prin constrângere și conformare” – paragraful 36 (decizia nr.423 din 09.06.2015, Monitorul Oficial, Partea I, nr. 538 din 20.07.2015).

În toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art.21 din Constituție.

În acest context legislativ și jurisprudential, se precizează că existența unor eventuale impedimente la exercitarea acțiunii penale (eventual intervenirea prescripției răspunderii penale, invocată de reprezentanta Ministerului Public), *nu poate fi constatată direct* de judecătorul de cameră preliminară, în procedura prevăzută de art. 341 din Codul de procedură. O atare analiză este condiționată de prealabila determinare a conținutului faptelor, a normelor de incriminare cărora li se pot subsuma, teoretic, și a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, aspecte ce nu au fost analizate nici măcar minimal în speță, de către procuror, cu privire la faptele sesizate de petent și neexamineate de procuror.

Se mai notează că, determinarea prealabilă a conținutului concret al faptelor sesizate și, după caz, a eventualelor vicii de formă sau de fond ale plângerii constituie o obligație a organului de urmărire penală expres prevăzută de art. 294 din Codul de procedură penală, obligație a cărei efectivă îndeplinire permite fie începerea urmăririi penale *in rem*, fie pronunțarea fundamentată a uneia dintre următoarele soluții: restituirea plângerii pe cale administrativă sau pronunțarea unei soluții de clasare întemeiate pe dispozițiile art. 315 alin. 1 lit. a) sau b) din Codul de procedură penală.

Procurorul are de asemenea posibilitatea modificării cadrului procesual în care se desfășoară urmărirea penală dacă nu se identifică vreun impediment la punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale.

Ca atare, trimiterea cauzei la procuror se impune și pentru a se asigura clarificarea faptelor ce fac obiectul cauzei în raport de sesizările existente la dosar și lămurirea completă a tuturor împrejurărilor necesare aflării adevărului, sens în care se vor efectua verificări concrete sub aspectul faptelor real sesizate. În acest sens, se impune ca organul de urmărire penală să determine *ab initio conținutul factual propriu-zis și complet al acuzațiilor real aduse* de petentul Popa Vasile Constantin, după care să procedeze, eventual, la ascultarea acestuia pentru clarificarea tuturor aspectelor reclamate și să soluționeze cauza sub aspectul tuturor faptelor și persoanelor reclamate, urmând a administra, eventual, probele pe care le va considera necesare.

Numai subsecvent unor atare *verificări efective* se poate concluziona cu privire la faptele existente în realitatea obiectivă și, eventual, la concordanța lor cu un anume tipar legal.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.341 alin.6 lit.b C.pr.pen., judecătorul de cameră preliminară va admite plângerea formulată de petentul Popa Vasile Constantin.

Va desființa ordonanța emisă la data de 21 aprilie 2023, în dosarul nr.130/P/2022 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr.208/II/2/2023 din data de 24 mai 2023 a procurorului șef al aceleiași secții, *numai* în ceea ce privește:

- soluția de clasarea *sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art.273 alin.1 din Codul penal pretins săvârșită de magistrații procurori Brișcan Adrian din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și Ilisie Teofil din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în legătură cu declarațiile de martor date în dosarul de urmărire penală nr.421/P/2013 și dosarul instanței nr.490/35/2014, precum și*

- soluția de clasarea *sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cercetare abuzivă prev. de art.280 alin.2 din Codul penal, cu aplic. art.35 din Codul penal, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 421/P/2013*

și va trimite cauza la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală în vederea completării urmăririi penale.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale ordonanței de clasare atacate.

Cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea prezentei plângeri vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite plângerea formulată de **petentul Popa Vasile Constantin.**

Desființează ordonanța emisă la data de 21 aprilie 2023, în dosarul nr.130/P/2022 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr.208/II/2/2023 din data de 24 mai 2023 a procurorului șef al aceleiași secții, *numai* în ceea ce privește:

- soluția de clasarea *sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art.273 alin.1 din Codul penal pretins săvârșită de magistrații procurori Brișcan Adrian din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și Ilisie Teofil din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în legătură cu declarațiile de martor date în dosarul de urmărire penală nr.421/P/2013 și dosarul instanței nr.490/35/2014, precum și*

- soluția de clasarea *sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cercetare abuzivă prev. de art.280 alin.2 din Codul penal, cu aplic. art.35 din Codul penal, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 421/P/2013*

*și trimite cauza la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
– Secția de urmărire penală în vederea completării urmăririi penale.*

Menține celelalte dispoziții ale ordonanței de clasare atacate.

Cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea prezentei plângeri rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi, 18 aprilie 2024.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Leontina Șerban

MAGISTRAT ASISTENT

Victoria Baciu

GREFIER

Renata Busuioc